ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΔΑΠΑΝΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΕΤΟΣ Α'. 1862. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ. ΤΕΥΧΟΣ Ζ'. ΙΟΥΛΙΟΥ.

Α'.

τιμὴ ἑνιαυσία τῆς ἐφημερίδος ἐκ δώδεκα τευχῶν προκαταβλητέα δραχμαὶ 20. τοῖς ἑταίροις δὲ τῆς ἀρχαιολ. ἑταιρίας 12. μοναδικὰ τεύχη δὲν ἐκποιοῦνται.

πᾶσα σχέσις ἀφορῶσα τὴν ἀρχαιολογικὴν ἐφημερίδα, εἴτε προφορικὴ εἴτε ἔγγραφος, γίνεται διὰ τοῦ ἐκδότου Ἀθ. Σ. Ῥουσοπούλου τακτικοῦ καθηγητοῦ τοῦ πανεπιστημίου.

καὶ τῷδε κέρδει κέρδος ἄλλο τίκτεται.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΤΗΣ ΛΑΚΩΝΙΑΣ.

ἐξεδόθη τῇ 6 Ἰουλίου.

1862.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

К

ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ

ΥΠΟ

ΤΗΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

ΔΑΠΑΝΗ ΤΗΣ ΒΑΣΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. ΕΤΟΣ Ζ'. 1862. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ· ΤΕΥΧΟΣ Ζ'. ΙΟΥΛΙΟΥ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΤΟΥ ΤΕΥΧΟΥΣ—τὰ ἐκ τῆς ἀνασκαφῆς τοῦ διονυσιακοῦ θεάτρου καὶ ἄλλα ὑπὸ τοῦ ἐκδότου.

Α' ΤΑ ΕΚ ΤΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΑΚΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ

ἀρ. 124.

(ὅρα αἰ. ἀρ. ΙΒ', 1)

P. AELIO. P. F. SERG. HADRIANO

COS· VII· VIRO· EPULONUM· SODALI· AUGUSTALI· LEG· PROPR· IMP· NERVAE· TRAIANI
CAESARIS· AUG· GERMANICI· DACICI· PANNONIAE· INFERIORIS· PRAETORI· EODEMQUE·
TEMPORI· LEG· LEG· I· MINERVIAE· P· F· BELLO· DACICO· ITEM· TRIB· PLEB· QVAESTORI· IMPE-
(RATORIS
TRAIANI· ET· COMITI· EXPEDITIONIS· DACICAE· DONIS· MILITARIBUS· AB· EO· DONATO· BIS· TRIB·
(LEG· II
ADJUTRICIS· P· F· ITEM· LEGIONIS· V· MACEDONICAE· ITEM· LEGIONIS· XXII· PRIMIGENIAE·
TURMAE· EQ· R· PRAEF· FERIARUM· LATINARUM· X· VIRO· S· I
(P. F. SEVIRO

ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ τῶν ἑξακοσίων καὶ ὁ
δῆμος ὁ Ἀθηναίων τὸν ἄρχοντα ἑαυτῶν
Ἀδριανόν.

αὕτη κεῖται πλησίον τῆς ὑπ' ἀρ. 103 ἐκδοθείσης· ἐν σελίδι 99· ἡ θέσις αὐτῆς ἐδηλώθη καὶ ἐν τῷ ΚΑ πίνακι. μικρά· γράμματα καὶ μετὰ συμπληρώσεων (ἐν παρενθέσει) τῶν ἀποτεμημένων λέξεων ἐξέδωκεν αὐτὴν ὁ Φιλίστωρ ἐν τόμῳ Γ' σελ. 363. ὁ λίθος μάρμαρον πεντελικόν, τὸ σχῆμα αὐτοῦ ἐδηλώθη ἐν τῷ πίνακι (πρβλ. σελ. 101). τὸ ὕψος αὐτοῦ 0,54, τὸ πλάτος 0,76 τὸ βάθος ἄνω 0,85, τὸ δὲ μῆκος τοῦ γεισώματος 0,84. ἔχει δ' ἀπάνω ἡ τετραγωνικὴ ἐπιφάνεια κύκλον πάριξ, οὗ ἡ διάμετρος 0,77, καὶ ἔχνη τῆς συγκολλήσεως τοῦ ἐπ' αὐτοῦ στηθέντος ἀνδριάντος.

τὸ ὕψος τῶν γραμμάτων τοῦ πρώτου στίχου 0,04, τὰ δὲ τῶν ἄλλων 0,03. ἦν δὲ ὅλη ἡ ἐπιγραφὴ μὲ πολλὴν ἐπιμέλειαν καλλιγραφημένη. τὸ δὲ σχῆμα τῶν λατινικῶν γραμμάτων, τὸ ὁποῖον καὶ ὁ ἡμέτερος ξυλογράφος ἀπεμιμήθη ὅσον ἠδύνατο, πρώτην φορὰν εἶδε ἐνταῦθα. τὸ I, L καὶ T ὅλίγον διαφέρουσιν ἀλλήλων. ὅπου ἐν τῷ ξυλογραφήματι λείπει ἡ ἑνοῦσα τὰ σκέλη τοῦ A κατὰ τὸ μέσον κεραία, λείπει καὶ ἐν τῷ λίθῳ. ἐν στίχῳ δ' ὁ G εἰς τὸ ιθ' γράμμα, τὸ G, ὁ ξυλογράφος παρέῤῥυθμον ἀνέμιξεν.

πλησίον τῆς διηλώσεως ταύτης ἐπιγραφὴ πρὸς δεξιὰν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἐδωλίου καὶ ὄπισθεν τοῦ ὑπ' ἀρ. 104 θρόνου εὕρηται τὸ μέγα ἄνευ ἐπιγραφῆς βάθρον, ἐκ πολλῶν λίθων συγκείμενον. περὶ οὗ ἐν σελ. 101 ἔλεγεν τούτου τὰ ὀπίσθια δὲν ἀνεκαλύφθησαν εἰσέτι.

ἐπὶ δὲ τοῦ ἀκολούθου μετὰ τὴν κλίμακα πρὸς δεξιὰν ἐδωλίου, τὸ ὁποῖον ἦν τὸ πρώτον ὄπισθεν τῶν θρόνων τῆς δευτέρας μὲν ἀπὸ τῆς μέσης κερκίδος ἕκτης δὲ ἀπὸ τῆς δεξιᾶς παρόδου, εὑρίσκεται ὁ ἐν πίνακι 18 ὑπ' ἀρ. 2 ἐκδοθεὶς θρόνος καὶ πλησίον αὐτοῦ τὸ μονόλιθον βάθρον τοῦ Ἀδριανοῦ, οὗ ἡ ἐπιγραφὴ ὑπ' ἀρ. 106 ἐν σελ. 102 ἐδημοσιεύθη μετὰ τῆς σημειώσεως· τῶν μέτρων του. ἐντεῦθεν δὲ ἀναδημοσιεύομεν αὐτὸ χάριν τοῦ σχήματός του, τὸ ὁποῖον τότε δὲν εἶχεν ἀποτελεσθῆ.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

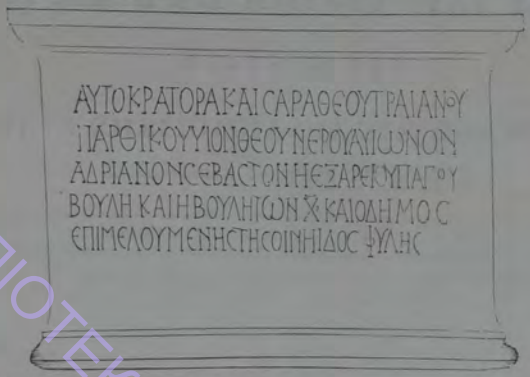

ὅμοιον δὲ βάθρον εὑρέθη καὶ εἰς τὴν πρὸς ἀριστερὰν τῆς μέσης κερκίδα ἐπὶ τοῦ πρώτου (ἢ τρίτου, ὡς ἄλλος ἔγραψεν) ἐδωλίου κατὰ τὸ μέσον ὄπισθεν τοῦ ὑπ' ἀρ. 99 θρόνου (ὅρα τὸν Κ' πίνακα καὶ σελ. 133 ἀρ. 2) τούτου τὴν εἰκόνα, ὅπως διεσώθη, βλέπε ἐν πίνακι Κ'. ἀρ. 2, τὰ δ' ἐπ' αὐτοῦ γράμματα λέγουσι τάδε·

ἀρ. 125

αὐτοκράτορα καίσαρα θεοῦ Τρα-
ιανοῦ Παρθικοῦ υἱόν, θεοῦ Νέρουα
υἱωνόν, Ἀδριανὸν σεβαστὸν ἡ ἐξ
Ἀρείου πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ
5 τῶν χ' καὶ ὁ δῆμος, ἐπιμελουμένης
τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς.

τὸ ὕψος τοῦ λίθου, πεντελικοῦ ὄντος, 0,52, τὸ πλάτος 0,70 τὸ δὲ βάθος ἄδηλον· διότι δὲν ἀνεσκάφη εἰσέτι ὄπισθεν. πιθανώτατον δὲ ἦνε ὅτι καὶ ἐξ ἄλλων φυλῶν θὰ εὑρεθῶσιν ὅμοια βάθρα μετ' ἐπιγραφῶν.

ἐπειδὴ δὲ ἐνταῦθα εὑρισκόμεθα, ἃς ἀναγνώσωμεν καὶ τὰς τῶν αὐτοῦ κατὰ τὴν προσόψιαν ἐπὶ τῶν σωζομένων θρόνων ἐπιγραφάς, καθ' ἣν εὑρίσκονται σειρὰν περὶ τὴν ὀρχήστραν ἀπὸ τοῦ ὑπ' ἀρ. 99 ἐκδοθέντος ἐν σελ. 99 μέχρι τῆς ἀριστερᾶς κάτω παρόδου, ὧν τὴν τοπογραφίαν ἴδε σελ. 133 — 134 εἴδαμεν.

ἀρ. 126

ΠΟΛΕΜΑΡΧΟΥ πολεμάρχου.

ἀρ. 127

ΘΕΣΜΟΘΕΤΟΥ θεσμοθέτου.

ἀρ. 128

ΘΕΣΜΟΘΕΤΟΥ θεσμοθέτου.

ἀρ. 129

ΘΕΣΜΟΘΕΤΟΥ θεσμοθέτου.

ἀρ. 130

ΘΕΣΜΟΘΕΤΟΥ θεσμοθέτου.
ΓΟΡ Γορ

σημ. τὸ ὑπὸ τὴν ἀξιωματικὸν ὄνομα Γορ τοῦτο ἐνεγράφη μικροτέροις γράμμασι καὶ ἀτέχνως ὑστερώτερα, ἴσως ὑπό τινος, ὃς ἠθέλησε νὰ ἐγγράψῃ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ θεσμοθετήσαντος καὶ μόνον τὴν πρώτην συλλαβὴν ἐπρόφθασε νὰ ζωγρανίσῃ· ἐκαλεῖτο δὲ ὁ ἐγγραφόμενος Γοργίας ἴσως. σημειώσαι δὲ ὅτι λείπουσιν ἐν ὅλῳ τῶν δύο τῶν ἓξ θεσμοθετῶν καὶ τοι τότε θεσμοθέται ἐκαλοῦντο πάντες οἱ ἐννέα ἄρχοντες· (ὅρα Boeckh εἰς C. I. G. [illegible])

ἀρ. 131

ΙΕΡΟΚΗΡΥΚΟΣ ἱεροκήρυκος.

ἀρ. 132

ΒΑΣΙΛΕΩ βασιλέω[ς].

ἀρ. 133

ΑΡΧΟΝ ἄρχον[τος].

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ЛНУ імені І. МЕЧНИКОВА

ἀρ. 134

ΙΕΡΕΩΣ	ἱερέως
ΙΑΧΑΓΩΓΟΥ	ἰαχαγωγοῦ.

ἀρ. 135

ΙΕΡΕΩΣ	ἱερέως
ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ	Ἀσκληπιοῦ
ΗΡΩΟΣ	ἥρωος.

σημ. διὰ βλάβην τοῦ λίθου καὶ διὰ προσγεγραμμένα γράμματα εἶναι ἀσαφῆ τὰ γράμματα τοῦ πρώτου καὶ τρίτου στίχου. τὸ ἐν τῷ τρίτῳ στίχῳ ὑπὸ [illegible] καὶ Σ κείμενον. Η ἄν ἀνήκει εἰς τὴν λέξιν ΗΡΩΟΣ. ἀλλ' εἰς [illegible] ἀρχαιοτέραν, ὡμοῦρῶς διασωθέν, ὡς καὶ ἄλλα ὕγνη γράμματα σημειοῦν δὲ ἐντεῦθεν ὅτι τοῦ ἱερέως τούτου καὶ τῶν [illegible] αἱ ἐπιφάνειαι αἱ φέρουσαι τὰ γράμματα ἦσαν ἀλειμμέναι μὲ κοβέστεν. ὡσαύτως δὲ ἀλειμμένοι εὑρέθησαν καὶ πάντες οἱ [illegible] οἱ πρὸ τῆς πρώτης καὶ δευτέρας καὶ τρίτης κερκίδος μετὰ τὴν δεξιὰν πάροδον τοῦ θεάτρου, οὗς ἐγὼ παρὼν ἀνακαλυπτόμενον εἶδα. τοιαύτην δὲ ἀλοιφὴν ἴσως εἶχαν καὶ ἄλλοι. ἐνδιαφέρον δὲ [illegible] ἄξιον σημειώσεως διὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ θεάτρου, ὅπου [illegible] μήπως ἦ νὰ τουρκικὸν ἔργον ἡ τοιαύτη ἀλοιφή· οἱ γὰρ Τοῦρκοι, ὡς αὐτὸς ἰδὼν οἶδα καὶ παρ' ἄλλων ἐπληροφορήθην, ἐν τῷ γραφεῖῳ ἐπὶ λίθων εὑρίσκοντες, δὲν κατεστρέφουσιν αὐτάς, ἀλλ' ἢ ἀλείφουσιν ἢ ἀναστρέφουσιν. καὶ τοῦτο μὲν ποιοῦσιν εἰς τὰς ἑλληνικάς καὶ ἄλλας ἀκαταλήπτους αὐτοῖς ἐπιγραφάς· ἀραβικὰ δὲ ἢ τουρκικὰ γράμματα καὶ ἐπὶ τεμαχίων χάρτου ἐὰν εὕρωσι μετ' ἐλλαβείας λαμβάνουσιν αὐτὰ καὶ ἀναγνώσαντες ἐμβάλλουσιν ἢ εἰς τὸν κάλυκα ἢ εἰς ὅπην τοίχου τινὸς παρακειμένου.

ἀρ. 136

ΙΕΡΕΩΣ	ἱερέως
ΠΥΡΦΟΡΟΥ	πυρφόρου
ΕΞΑΚΡΟΠΟ	ἐξ ἀκροπό-
ΛΕΩΣ	λεως.

ἀρ. 137

ΙΕΡΕΩΣ ΔΗΜΟΥ	ἱερέως δήμου
ΚΑΙ ΧΑΡΙΤΩΝ	καὶ χαρίτων
ΚΑΙ ΡΩΜΗΣ	καὶ Ῥώμης.

σημ. τὰς ἐνταῦθα χάριτας δὲν ἐκλαμβάνω ὡς θεάς, ὅποῖαι αἱ ἐν στλ. 98 ὑπ' ἀρ. 93 ἦσαν, ἀλλ' ὡς δωρεάς, ἃς καὶ ἡμεῖς χάριτας λέγομεν, ταύτας δὲ παρὰ τῶν Ῥωμαίων βουλόμενοι εἰ τάτε Ἀθηναῖοι ἐχειροτόνησαν καὶ ἴδιον ἱερέα, ὁ ὁποῖος ὠφείλε νὰ εὔχηται εἰς τοὺς θεοὺς ὑπὲρ τῆς εὐημερίας τοῦ δήμου διὰ τῶν ἐκ Ῥώμης χαρίτων καὶ δωρεῶν.

ἀρ. 138

ΚΗΡΥΚΟΣΠΑΝΑΓΟΥΣ	κήρυκος παναγοῦς
ΚΑΙΕΡΕΩΣ	καὶ ἱερέως·

σημ. ἐν τῷ 102 ἀρ. εὕρομεν τὸν ἁπλοῦν κήρυκα πλησίον τοῦ στρατηγοῦ, ἐν ἀρ. 128 εἴδομεν τὸν ἱεροκήρυκα, ἐδῶ δὲ ἔχομεν καὶ τὸν παναγέστατον κύριον· διότι τοῦτο σημαίνει ἐνταῦθα τὸ παναγής. ὅπως δ' ἀρθῇ πᾶσα ἀμφιβολία περὶ τῆς παναγιότητος τοῦ ἱεροκήρυκος τούτου προσετέθη ὅτι ἦν καὶ ἱερεύς, ὅπερ διασαφεῖται αὐτὸν καὶ τοῦ ἱεροκήρυκος. ἔφερον δὲ τὸ ἐπίθετον τοῦτο καὶ ἱερεῖς, οἷον ὁ γνωστὸς ἱστορικὸς Δέξιππος (ἴδε C. I. Gr. ἀρ. 380.) ὁ κατὰ τὸν γ' μ. Χ. αἰῶνα ἀκμάσας.

ἀλλ' ἃς στρέψωμεν ὀπίσω ἵνα ἴδωμεν καὶ τῶν λοιπῶν θρόνων τὰς ἐπιγραφάς, οἱ ὁποῖοι μετὰ τὸν ἐν ἀρ. 96 στλ. 99 ἐκδοθέντα τοῦ ἱερέως τῆς Ἀρτέμιδος Κυλλανίδος πάντες ἐφεξῆς ἄνευ χάσματος διασωθῆναι μέχρι τῆς δεξιᾶς παρόδου· ἢν ἀγαπᾷς, ἐπειδὴ ἡ ἀρχαιολογικὴ ἐφορία μᾶς ἀνοίξει τὴν τὸν τόπον κατὰ τὴν ἀριστερὰν πάροδον, ἃς περάσωμεν ἐντεῦθεν, ἵνα φθάσωμεν εἰς τὴν δεξιὰν πάροδον, ἐπὶ τῆς θέσεως τῆς ἀρχαίας σκηνῆς· περιπατοῦντες ὀπισθεν τοῦ λογείου τοῦ Φαίδρου. ὅμως μὴ ἐρώτα περὶ τῶν ἐνταῦθα φαινομένων τῶν, διότι ὁ καιρὸς δὲν μᾶς συγχωρεῖ νὰ ἐνδιατρίψωμεν ἐδῶ δὲ πάρεργον μόνον σοὶ λέγω, ὅτι τὸ μακρὸν τοῦτο ἐπιστύλιον ἵνα τὸ ἀνωτέρω (σελ. 140) εἰρημένον τοῦ Δίωνος, πλησίον τοῦ ὁποίου ἐτέθησαν δύο ἄκρα τεμάχια του, τὸ πρὸ αὐτοῦ δὲ βάθρον ἵνα ἀφίστανται Ἀδριανοῦ, ὅμοιον τοῦ ἐν ἀρ. 106 καὶ ἐν πίν. ΚΒ', 2, μὲ μόνην τὴν διαφορὰν ὅτι τὸ μελαμένης τῆς Ἐρεχθηΐδος φυλῆς ἐφέστο. παρέκει δὲ πρὸς τὸ δεξιὸν [illegible] ἀκρωτήριον ἐκ τῶν πολλῶν ἐνεπιγράφων λίθων ἐκ ἀναγνώσιμα τῶν μόνον τὰ ἐλεγεῖα γράμματα ἔχοντα, τὰ τετραγωνικὰ τοῦτα βάθρα ἐδῶ γράφει ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ καὶ ἵνα ἀναμφιβόλως ὁ [illegible] εἶναι, ὁ γνωστὸς καὶ ἐκ τῶν διασωθέντων ἀποσπασμάτων ποιητὴς τῆς μέσης κωμῳδίας. ἐπὶ τοῦ παρακειμένου δὲ βάθρου κεῖται ἄνω μὲν μεγαλητέρος γράμμασι ΔΙΟΜΗΔΗΣ, κατωτέρω δὲ μικροτέρος: ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΤΕΛΕΛΑΣΙΟΣ || ΕΠΟΙΗΣΕΝ. ἄγνωστος μοι παίνεται μοι ὁ Δημήτριος οὗτος, ἀναμφιβόλως ὅμως καὶ οὗτος ἀκμαστὴς ἦν τῶν χρόνων ἐκείνων, ὡς ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν ὀλίγων γραμμάτων δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν. τὸ δὲ ἐν τῇ γῇ ἐπὶ χωμάτων μέγα βάθρον, οὗ μία πλευρὰ φαίνεται, δὲν ἔχει ἀρά γε γράμματα; τὴ γοῦν γείσωμα αὐτοῦ καὶ ἡ ὑπ' αὐτὸ εὐθὺς ἐγγειλομμένη λίνία παρέχουσιν ἐλπίδας· ἃς καθαρίσωμεν τὰ χώματα νὰ ἴδωμεν·—

ΜΕΝΑΝΔΡΟΣ

ὦ! Μένανδρος! Μένανδρος! ὁ περίφημος ποιητὴς τῆς νέας κωμῳδίας, καὶ παρακάτω τί γράφει ὁ λίθος;

ΚΗΦΙΣΟΔΟΤΟΣ ΤΙΜΑΡΧΟΥ ΕΠΟΙΗΣΑΝ

ἐνταῦθα λοιπὸν βλέπομεν ὅτι ἐπαληθεύουσι τὰ ῥήματα τοῦ Παυσανίου (ἐν Α', κα, 1)· «εἰσὶ δὲ Ἀθηναίοις εἰκόνες ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ τραγῳδίας καὶ κωμῳδίας ποιητῶν αἱ πολλαὶ τῶν ἀρχαιοτέρων. ὅτι μὴ γὰρ Μένανδρος, οὐδεὶς ἦν ποιητὴς κωμῳδίας τῶν εἰς δόξαν ἡκόντων· τραγῳδίας δὲ κεῖται τῶν φανερῶν Εὐριπίδης καὶ Σοφοκλῆς». ἀλλὰ ποῦ εἶναι αἱ εἰκόνες; τῶν ποιητῶν τούτων;— ἄρα; τώρα εἰς τὴν ἐλπίδα τὰς εἰκόνας, καὶ ἐ-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ІМ. І. МЕЧНИКОВА

πειδὴ μᾶς ἐνοχλεῖ τὸ συρρεῦσαν ἐνταῦθα πλῆθος, ἂς διαβῶμεν πρὸ τῆς δεξιᾶς παρόδου εἰς τὴν προσοδίαν, ἵνα ἀναγνώσωμεν καὶ τάνταν σήμερον τὰς ἐπιγραφάς. τὰ μέτρα δὲ αὐτῶν καὶ ἄλλας παρατηρήσεις ἀφίνομεν εἰς ἄλλον καιρόν, ἵνα μὴ ἐνοχλῶμεν τοὺς μετροῦντας τὰ διαβήματά μας.

εὐθὺς οὖν πρὸ τῆς πρώτης καρκίδος τῆς πλησίον τῆς παρόδου ἔχομεν ἓξ θρόνους κατὰ σειρὰν τῶν ἑξῆς ἱερέων.

ἀρ. 139

ΙΕΡΕΩΣ ΔΗΜΗΤΡΟΣ — ἱερέως Δήμητρος
ΚΑΙ ΦΕΡΡΕΦΑΤΤΗΣ — καὶ Φερρεφάττης.

ἀρ. 140

ΙΕΡΕΩΣ — ἱερέως
ΔΙΟΣ ΤΕΛΕΙΟΥ — Διὸς Τελείου
ΟΥΒΟΥΛΙΟΥ — τοῦ Βουλίου.

σημειώσατε δὲ ὅτι ἐν τῷ τρίτῳ στίχῳ ὁ λιθοξὸς εἶχε γράψῃ πρῶτον Π ἀντὶ τοῦ Γ καὶ ἔπειτα ἢ διόρθωσεν ἀποξέσας τὸ ἀριστερὸν σκέλος τοῦ Π.

ἀρ. 141

ΙΕΡΕΩΣ — ἱερέως
ΘΗΣΕΩΣ — Θησέως.

ἀρ. 142

ΙΕΡΕΩΣ — ἱερέως
ΛΙΘΟΦΟΡΟΥ — λιθοφόρου.

ἀλλὰ τί σημαίνει, παρακαλῶ, τὸ λιθοφόρος; — τοῦτο πειρώμεθα νὰ μάθωμεν ἀπὸ τοὺς σοφοὺς ἀρχαιολόγους· ἂν θέλετε δῶμε νὰ ἀκούσῃς καὶ τὴν ἰδικήν μου γνώμην, φρονῶ ὅτι ἡ λιθοφόρος ἦν πολιφορητικὴ μηχανή, ἢν ἀναφέρει καὶ ὁ Πολύβιος ἐν Δ'. ν'. καὶ οἱ ἑρμηνευταὶ αὐτοῦ ἐρίζουσιν ἂν νοῦς ἦν ἢ ἄλλο τι. ἐγὼ τῶν μηχανῶν ἐλαυνόντων τὴν λιθοφόρον, πιστεύω ὅτι οἱ τότε Ἀθηναῖοι, ὡς ὥρισαν ἱερὰ δῆμοι καὶ γαρίτων καὶ Ῥώμης (ἀρ. 137) καὶ ἱερὰ ὀλυμπίας νίκης (ἀρ. 104), ἐχειροτόνησαν καὶ ἱερὰ λιθοφόρου, ἵνα εὐχῆται ὕστερ τῆς ἐπιτυχίας τῆς μηχανῆς ταύτης. οὕτω δὲ ἑρμηνεύω καὶ τὸν εἴδους ἐπόμενον Ἀλκωνᾶ καὶ τὸν παρακάτω (ἀρ. 147) εὑρεθεντόμενον Ἐπιτέγιον ἥρωα. ἀλλὰ σὲ παρακαλῶ μὴ μοι παρχε πράγματα παριμβάλλων νὺν τοιαῦτα σκόλια ζητήματα· δὲν ἀνοῖκει τί ὁ Καρῖων τοῦ Κωμικοῦ γυροπεζῶν ἐν τῇ ἀκμῇ μᾶς λέγει: —

ἄνδρες φίλοι καὶ δημόται καὶ τοῦ πονεῖν ἐρασταί!
τί, ἐγκωνεῖτε, πεπόηκα, ὡς ὁ κακὸς οὐχὶ μέλλει,
ἀλλ' ἔσ' ἐπ' αὐτῆς τῆς ἀκμῆς. ἢ δεῖ παριόντ' ἠνιόχει.

ἀρ. 143

ΙΕΡΕΩΣ — ἱερέως
ΑΥΛΩΝΕΩΣ — Αὐλωνέως
ΔΙΟΝΥΣΟΥ — Διονύσου.

ἀρ. 144

ΙΕΡΕΩΣ ΑΠΟΛΛΩ — ἱερέως Ἀπόλλω-
ΝΟΣ ΔΑΦΝΗΦΟΡΟΥ — νος Δαφνηφόρου.

ἐρχόμεθα τῶρα εἰς τὴν ἀκόλουθον καρκίδα πρὸ τῆς ὁποίας βλέπομεν πέντε θρόνους· φέρουσι δὲ τὰς ἑξῆς ἐπιγραφάς.

ἀρ. 145

ΙΕΡΕΩΣ — ἱερέως
ΗΦΑΙΣΤΟΥ — Ἡφαίστου.

ἀρ. 146

ΙΕΡΕΩΣ — ἱερέως
ΟΥΡΑΝΙΑΣ — οὐρανίας
ΝΕΜΕΣΕΩΣ — Νεμέσεως.

ἀρ. 147

ΙΕΡΕΩΣ — ἱερέως
ΑΝΑΚΩΝ — Ἀνάκων
ΚΑΙ ΗΡΩΟΣ — καὶ Ἥρωος
ΕΠΙΤΕΓΙΟΥ — Ἐπιτεγίου.

ἀρ. 148

ΦΑΙΔΥΝΤΟΥ — φαιδυντοῦ
ΔΙΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟ — Διὸς Ὀλυμπίου
ΕΝΑΣΤΙΟΥ — ἐν ἄστει.

ἀρ. 149

ΙΕΡΕΩΣ — ἱερέως
ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ ΛΥΚΗΟΥ — Ἀπόλλωνος Λυκείου.

τῆς δὲ μετ' αὐτὴν πεντάδος πάλιν τῆς πρὸ τῆς τρίτης καρκίδος οἱ θρόνοι τῶν ἑξῆς ἦσαν.

ἀρ. 150

ΦΑΙΔΥΝΤΟΥ — φαιδυντοῦ
ΔΙΟΣ ΕΚΠΕΙΣΙΟΥ — Διὸς ἐκπείσιου.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

ἀρ. 151

ΙΕΡΕΩΣ — ἱερέως

ΔΩΔΕΚΑΘΕΩΝ — δώδεκα θεῶν.

ἀρ. 152

ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΣ ΦΙΛΙΟΥ — ἱερέως Διὸς Φιλίου.

ἀρ. 153

ΙΕΡΕΩΣ — ἱερέως

ΜΟΥΣΩΝ — Μουσῶν.

ἀρ. 154

ΙΕΡΕΩΣ ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ — ἱερέως Ἀσκληπιοῦ.

ὁ τέταρτος στοῖχος τῶν θρόνων πρὸ τῆς τετάρτης κερκίδος αὐγκειται πάλιν ἐκ πέντε τῶνδε·

ἀρ. 155

ΙΕΡΕΩΣ — ἱερέως

ΕΥΚΛΕΙΑΣ ΚΑΙ — εὐκλείας καὶ

ΕΥΝΟΜΙΑΣ — εὐνομίας.

καλὸν τοῦτο!—ναί, ἀλλὰ παράβαλλε τὰ ὁπ' ἀρ. 142.

ἀρ. 156

ΙΕΡΕΩΣ — ἱερέως

ΔΙΟΝΥΣΟΥ — Διονύσου

ΜΕΛΠΟΜΕΝΟΥ — Μελπομένου

ΕΚΤΕΧΝΕΙΤΩΝ — ἐκ τεχνειτῶν.

τεχνῖται εἶναι οἱ περὶ τὸν Διόνυσον;—ναί.

ἀρ. 157

ΙΕΡΕΩΣ — ἱερέως

ΑΠΟΛΛΩΝΟΣ — Ἀπόλλωνος

ΠΑΤΡΟΟΥ — Πατρώου.

ἀρ. 158

ΙΕΡΕΩΣ — ἱερέως

ΑΝΤΙΝΟΟΥ — Ἀντινόου

ΧΟΡΕΙΟΥ ΚΤΕΧΝΕΙΤΩΝ — χορείου ἐκ τεχνειτῶν.

ἀρ. 159

ΙΕΡΕΩΣ — ἱερέως

ΔΙΟΣΔΙΟΣ ΣΩΤΕΡΟΣ ΚΑΙΑΘΕΝΑΣ ΣΩΤΕΙΡΑΣ — Διὸς Διὸς Σωτέρος καὶ Ἀθενᾶς Σωτείρας.

καὶ δύο φοραῖς τὰ Διός;—ναί.—κατὰ λάθος βέβαια τοῦ ἀρχάντου—ἴσως. ἀλλ' ἄρας τὰ τοιαῦτα δὲν βλέπεις ὅτι μᾶς ἐπεβλέπουσί τινες διὰ τὴν ἐν τῷ θεάτρῳ διατριβήν; ἔπειτα ἀνάγκη ἔχομεν νὰ πλανεύθῶμεν καὶ ἀπὸ τὰ χρεμάμενα χάμματα καὶ νὰ γένωμεν θύματα τοῦ Διονύσου.

κερκὶς πέμπτη, στοῖχος θρόνων πέμπτος, πεντὰς τετάρτη.

ἀρ. 160

ΙΕΡΕΩΣ — ἱερέως

ΔΙΟΣ ΒΟΥΛΑΙΟΥ — Διὸς Βουλαίου

ΚΑΙ ΑΘΗΝΑΣ — καὶ Ἀθηνᾶς

ΒΟΥΛΑΙΑΣ — Βουλαίας.

ἀρ. 161

ΒΟΥΖΥΓΟΥ — Βουζύγου

ΙΕΡΕΩΣ ΔΙΟΣ ΕΝ ΠΑΛΛΑΔΙΩ — ἱερέως Διὸς ἐν Παλλαδίῳ.

ἀρ. 162

ΙΕΡΕΩΣ — ἱερέως

ΜΕΛΠΟΜΕΝΟΥ — Μελπομένου

ΔΙΟΝΥΣΟΥ — Διονύσου

ΕΞ ΕΥΝΕΙΔΩΝ — ἐξ Εὐνειδῶν.

ὁ ἐπόμενος τί λέγει; ΙΕΡΕΩΣ || ΑΡΤΕΜΙΔΟΣ || ΚΟΛΑΙΝΙΔΟΣ· ἐρθόσαμεν λοιπὸν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ὅτοι ἕως ἐδῶ εἴχαμεν ἔλθῃ ἄλλοτε (σελ. 98—99, ἀρ. 96). ἀλλὰ παρεπρέξαμεν τὸν ὀπισθεν τοῦ ἡγουμένου στοίχου μόνον κείμενον

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

ἀρ. 163

(ὅρα πίν. Ιθ', 1)

ΙΕΡΙΑΓΑΘΗΝΑΓΑΘΗΝΙΟΥ

ἱερίας Ἀθηνᾶς Ἀθηνίου.

σταφέντες δ' ἤδη ἂς ἀνατρώσωμεν τὰς πρὸς ἀριστερὰν ἐκ τοῦ πρώτου ἐδώλίου τῆς ἕκτης κερκίδος ἐγγεγραμμένας ἕδο ἐπιγραφάς, ἐκ τοῦ δ' ἴσως μετὰ Χριστὸν αἰῶνος, ὡς ἐκ τῶν χαρακτήρων τῶν γραμμάτων δυνάμεθα νὰ εἰκάσωμεν· κείνται δὲ ἐπὶ τῆς ὀποποδίου τῶν ἐδωλίων πρὸ τοῦ βάθρου τοῦ ἀνδριάντος Ἀθηνᾶ (ἀρ. 106 σελ. 102) καὶ ἀμυδρὰ ἔχουσι τὰ γράμματα: ΙΕΡΕΙΑΣ ΗΛΙΟΥ, Ο ΔΙΟΝΥΣΟΥ. δρομίαν δὲ ἐπιγραφὴν εἴδομεν καὶ ἀνωτέρω (σελ. 100), καταβαίνοντες ἄνωθεν τὰ ἐδώλια τῆς ὀρθόης κερκίδος, ὅτε ἐμετρήσαμεν αὐτά (σελ. 95 καὶ 144). εὑρέθησαν δὲ δμοιαι καὶ ἄλλαι ἐπὶ τμημάτων βάθρων, ὄπισθεν τῆς σκηνῆς τῶρα ῥιφθέντων, καὶ πιθανὸν ἦνε ὅτι καὶ ἄλλαι θὰ εὑρεθῶσιν, ἀνακαλυφθέντων πάντων τῶν σωζομένων ἐδωλίων, ὥστε νὰ ἐξαχθῇ τι βέβαιον καὶ ἐξ αὐτῶν.

τῶρα δὲ ἂς δρασκελίσωμεν τὴν λιθίνην αἱμασιὰν κατὰ τὴν ὀγδόην κλίμακα, ἵνα εἰσέλθωμεν εἰς τὴν τάφρον τῆς ὀρχήστρας (σελ. 129), προσέχοντες μὴ ἐμπέσωμεν εἰς τὴν τρύπαν τοῦ παρὰ τὴν ὀρχήστραν ἀρχαίου ὑδραγωγείου (σελ. 131). ἰδοὺ ἐφθάσαμεν πρὸ τοῦ λογείου τοῦ Φαίδρου καὶ ἂς παρατηρήσωμεν τὸν χαρακτῆρα τῶν γραμμάτων τῆς ἐπὶ τοῦ προσώπου τῆς ἀνωτάτης πέμπτης βαθρίδος ἐπιγραφῆς, ἣν ἀνωτέρω ἀπεμνημόνευσα (ἐν σελ. 129).

ἀρ. 164

ϹΟΠΠΟΔϹΚΑΛΩΝΕΤΕΥΣΕΦΙΛΟΡΓΙΕΒΗΜΑΘΕΗΤΡΟΥ
ΦΑΙΔΡΟϹΖΩΙΛΟΥΒΙΟΔΩΤΟΡΟϹΑΤΘΙΛΟϹΑΡΧΟϹ

τῶρα ἰδὼν ἀκέφαλον καὶ οὐ ἂν ὀρθῶς ἐκτυπωθεῖσα (σελ. 131 — 132), θέσας τὸν Φαίδρον τοῦτον ἀπὸ τὰ 305 μετὰ Χριστὸν τοὐλάχιστον.

τὸ ὄνομα Φαίδρος Ζωΐλου μὲ τὴν προσθήκην Παταυιεὺς ἦν γνωστὸν ἤδη, ὡς τεχνίτου, ἐκ τινος ὠρολογίου μαρμαρίνου, μεταχομισθέντος ὑπὸ τοῦ Ἕλγιν εἰς Λονδίνον (ὅρα C. I. Gr. ἀρ. 522 καὶ Pauly Real—Encycl. τόμῳ Ε' σελ. 1417). Ἔσασον δὲ αὐτὸν τὸν τεχνίτην οἱ σοφοί, ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν γραμμάτων μόνον κρίνοντες, οἱ μὲν ἐν τοῖς χρόνοις τῶν Ἀντωνίνων, οἱ δὲ ἐν τοῖς τοῦ Σεπτιμίου Σεβήρου· εἰκότα λέγοντες ὡς γ' ἐκ τοῦ χαρακτῆρος τῶν γραμμάτων, τὰ ὁποῖα διαφέρουσιν ἔν τισιν ἀπὸ τῶν τῆς ἡμετέρας ἐπιγραφῆς· ἐκεῖνα δηλαδὴ καὶ καθόλου καλλίτερα φαίνονται τῶν τῆς ἡμετέρας· ἐπιγραφῆς καὶ καθ' ἕκαστον παραβαλλόμενα· μᾶλλοντα δὲ ἀξιοσημείωτον ἦνε ἐν ἐκείνῃ τῇ ἐπιγραφῇ τὸ ὦ μικρόν, κύκλος ὢν ἀπολύτως· τοῦ ἄλλου γράμματος, διὸ ἤρωτα δυσκόλως· πιθανὸν τοῦ νομίζουσι τὸν Φαίδρον τοῦτον μὴ εἶναι ἄλλον ἄνθρωπον, ἀλλ' ἐκεῖνον. πιθανώτερον δὲ μοι φαίνεται νὰ ἐλλίβω ἐκεῖνον ὡς πάππον τοῦ ἡμετέρου, καὶ μᾶλλον ἀφοῦ οὗτος· οὗ γαρακτηρίζεται ὡς τεχνίτης, ὡς τις ἐκ τοῦ ἔτους ἐ (ὁ ἀντὶ τοῦ ἐσήμαινε ἐνιαυτὸν κείνου) ἠδύνατο νὰ εἰκάσῃ, ἐκλαβὼν αὐτὸ ἀντὶ τοῦ ἐποίησε, ἀλλ' ὡς Ἀτθίδος ἄρχος, ἤγουν ὡς πολιτικὸς ἄνδρ, εἶτα ἄρχοντα ἐπώνυμον θέλει τις νὰ ὑποστήσῃ ἐν τῇ τοιαυτῇ τούτῳ περιφράσει, εἶτα ἤγεμόνα καὶ στρατηγόν, ὡς ἐγὼ μᾶλλον νομίζω. οὗος ἐχρημάτισε καὶ πρὸ αὐτοῦ ὁ εἰρήμενος Δέξιππος, ὁ νικήσας τοὺς Γότθους τῷ 269 μ. Χ. ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων ἂς φρονήσωσιν οἱ φιλόστορες· οὐ δὲ μοι πρόσθες τὸ ἐπίθετον Φιλόργιος εἰς τὰ ἄλλα τοῦ Διονύσου, καλλιλιθότατον ὂν τῷ φίλῳ τῶν ὀργίων Θεῷ.

τὰς λοιπὰς ἐκ τοῦ θεάτρου ἐπιγραφὰς ἀναζήτησε μόνος, διότι ἐγὼ ἐμποδίζομαι νὰ σὲ ξεναγήσω εἰς τὴν ὀρχήστραν σου ὅμως παρέλαβε τὰ ἑξῆς ἀντίγραφα μετὰ τῶν ἑκεῖ ἐκεῖ σημειωμάτων.

ἀρ. 165

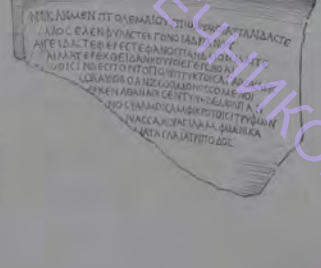

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

νίκαν μὲν Πτολεμαίου ἐπώνυμοι, Ἀτταλίδαι τε
. . . ἀός ἔλεν, φυλὰς τ' ἔκγονοι Ἀδριανοῦ,
Αἰγεΐδαί τε φερεστέφανοι, Πανδιονίδαι τε,
αἰμὶ τ' Ἐρεχθειδᾶν, κοῦροι ἐγερσιβόαι
5 ῥυθμιόῶν δὲ ἕποντο πολυπτύκτοις ἀγαθοκλεῖς
. . σοις ἀ[illegible]ιδαν Ζώσιμον δασύμενοι.
. . . . ἀρχα[illegible] Ἀθηναίοις, ἔντυνε δὲ μολπάν
. . . . νος φ[illegible]μοῖς ἀμφικρότοισι Τρύφων
. . . . . νασσα [illegible]ρχία, ἀμφὶ δὲ νίκα
10 . . . . . ια [illegible] τρίποδος.

τὸ ὕψος τοῦ λίθου 0,38, τὸ πλάτος 0,50. ἄνω δὲ ἡ τριγωνικὴ ἐπιφάνεια κατὰ τὸ μέσον ἔχει ὀπήν, ἧτις καὶ ἐν τῷ ξυλογραφήματι ἐδηλώθη. ἡ ὀπισθεν δὲ γωνία κομμένη ἐξ ἀρχῆς ἦν, ὥστε γίνονται αἱ πλευραὶ τοῦ τριγώνου ἄνισοι ἤτοι ἡ ἐμπροσθινὴ 0,50, ἡ δεξιὰ 0,38, ἡ ἀριστερὰ 0,41. τὰ ἀριστοτυπούμενα δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ νέᾳ ἐκδόσει τοῦ λεξικοῦ Passow ὑπὸ Rost καὶ Palm. ὁ λίθος πεντελικῷ ὄροις.

ἀρ. 166

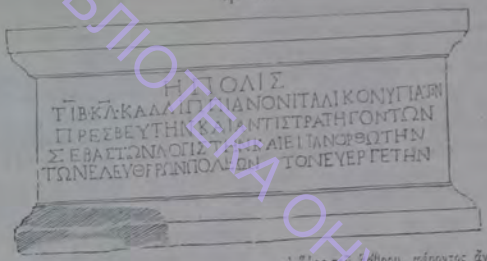

ἡ πόλις
Τιβ. Κλ. Καλλιππιανὸν Ἰταλικὸν ὕπατον
πρεσβευτὴν καὶ ἀντιστράτηγον τῶν
Σεβαστῶν λογιστὴν καὶ ἐπανορθωτὴν
τῶν ἐλευθέρων πόλεων τὸν εὐεργέτην.

τὸ ὕψος τοῦ βάθρου, φέροντος ἄνω καὶ ἔχνη συγκολλήσεως τοῦ ἀναθήματος, 0,46, τὸ δὲ μῆκος ἄνω μὲν 0,87, κάτω δὲ 0,82 τὸ δὲ βάθος 0,485. ὁ λίθος πεντελικός.

ἀρ. 167

ΟΔΗΜΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΑΑΡΙΟΒΑΡΣΑΝΗΝ
ΦΙΛΟΠΑΤΟΡΑΤΟΝΕΚΒΑΣΙ
ΛΕΩΣΑΡΙΟΒΑΡΣΑΝΟΥΦΙ
ΛΟΡΩΜΑΙΟΥΚΑΙΒΑΣΙΛΙΣ
ΣΗΣΑΘΗΝΑΙΔΟΣΦΙΛΟΣΤΟΡ
ΓΟΥΤΟΝΕΑΥΤΟΥΕΥΕΡΓΕ
ΤΗΝΑΝΕΘΗΚΕΝ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

ὁ δῆμος
βασιλέα Ἀριοβαρζάνην
φιλοπάτορα, τὸν ἐκ βασι-
λέως Ἀριοβαρζάνου φι-
λορωμαίου καὶ βασιλίσ-
σης Ἀθηναΐδος φιλοστόρ-
γου, τὸν ἑαυτοῦ εὐαρτε-
την, ἀνέθηκεν.

ἐπὶ στήλης πεντελικῆς στρογγύλης (πρβλ. σελ. 129), ἐκκυλισθείσης τῶρα ἔξω τῆς σκηνῆς τοῦ θεάτρου πρὸς μεσημβρίαν. τὸ ὕψος αὐτῆς 1,64, ἡ διάμετρος δὲ κάτω μὲν 0,745 καὶ γράμμα ἐπ' αὐτῆς Γ, ἄνω δὲ 0,715 καὶ γράμμα ἐπ' αὐτῆς Η. τὰ δὲ γράμματα ταῦτα εἰσι σημεῖα τῶν τεχνιτῶν πρὸς ὁδηγίαν εἰς τὴν ἁρμογὴν τῶν συνθέτων λίθων, ὁποῖα εὑρέθησαν καὶ ἐπὶ τῶν φατνωμάτων τοῦ Θησείου, καὶ ἐν τῷ Ἐρεχθείῳ καὶ ἀλλαχοῦ· εὑρέθησαν δὲ πλησίον τοῦ ἱερήματος τοῦ εἰρημένου κίονος καὶ δύο ἄλλα ὅμοια τμήματα λίθου πεντελικοῦ, μέλη τῆς αὐτῆς στήλης· τὸ ἄνω τοῦ ἑτέρου τούτων ἡ μία διάμετρος 0,69 καὶ γράμμα ἐπ' αὐτῆς Δ.

ἀριθ. 168

(ὅρα πίνακα ΚΓ)

. . γρ]αμματ . . . . . ?
οἱδε]διεδίκασαν . . . . ?
κατὰ τὸ τοῦ δήμου [ψήφισμα.
Ἐπικράτης δημο . . . . . ?
Θ]εοδώρου Πυθ[ο . . . . . ?
Θεοδώρου Σωσίστρατος Κηρυ[κίωνος.
Πολυκράτους Κηρυκίων Σωσιστράτου
Δημητρίου Φιλοκράτης Φιλο [. . . . . ?
Σμικρωνίδης Με [. . . . . ?
Ἀριστάνδρος Λυ [. . . . . ?
Ονήτωρ Ὀνασάν[του?
Ἀριστ[τ]οφῶν Ναυκ [. . . . ?
Φειδεκράτης Α[. . . . . ?
Κτήσων Φρόνου Ε [. . . . ?
Ῥοῖκος Φιλίνου . . . . . ?
Μνησίστρατος Φ [. . . . . ?
Καλλίμαχος Με [. . . . . ?
Φιλόστρατος [. . . . . ?
Λύκων Γλαυκέ[του . . . . ?
Πρᾶος Ξενοκ[ράτου . . . . ?
Ἀθεοτος Πο [. . . . . ?
Θεοί
Σάτυρος Νι [. . . . . ?
Κη [. . . . ?
Θεοκλ [. . . . ?
Κηφισιεύς .
Εὐχαρίδης . . . ?
ἐκ Κηδῶν
Πολύκλ [. . . ?
Λαμπτρεύς.
Ἀριστοκρ[. . . ?
Λαμπτρεύς.
Φρόνιχος . . . ?
Εὐωνυμ[εύς.
Εὐκοῖλος . . . ?
Ἀνα[γυράσιος.
Ἀρ[χ . . . ?

εὑρέθη τὸν μῆνα Ἰούνιον ἐν τῷ διονυσιακῷ θεάτρῳ καὶ τῶρα κεῖται ἐν τῷ περιβόλῳ τῶν ἀπομάχων τῆς ἀκροπόλεως κατὰ τὴν ἀνατολικὴν γωνίαν ἐπὶ τοῦ τειχίου. ὁ λίθος πεντελικός· τὸ ὕψος αὐτοῦ 0,50, τὸ πλάτος 0,25 ἄνω καὶ 0,17 κάτω· τὸ δὲ πάχος 0,14· τὸ δεξιὸν αὐτοῦ πλάγιον φαίνεται λίαν ἐπιμελῶς ἐξεσμένον, ὡς ἂν ἦν ὡρισμένον νὰ ἐναρμοσθῇ εἰς ἄλλον λίθον, οὗ συνέχεια φαίνονται μοι τὰ πρὸς δεξιὰν γράμματα ΕΟΔΩΡΟ, ΟΛΥΚΡΑΤΟΣ κτλ., τὰ ὁποῖα δὲν κεῖται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ στοίχου μὲ τὰ λοιπὰ τοῦ παρόντος λίθου. ἐν στ. 4 ἐν λέξει ΕΠΙΚΡΑΤΗΣ ὁ χαράξας τὰ γράμματα τεχνίτης (περὶ τὸ 400 ἔτος π. Χ.) ἔγραψε Τ ἀντὶ τοῦ Α, καὶ ἔπειτα τὸ διώρθωσεν, ὡς καὶ ἐν τῷ ἡμετέρῳ τίτλῳ φαίνεται. ἐν στ. 12 ἐν λέξει ΑΡΙΣΤΟΦΩΝ δὲν φαίνεται ἴχνη τοῦ Τ ἐπὶ τοῦ λίθου. ἐκ τῶν τελευταίων γραμμάτων τῆς ἐπιγραφῆς, τὰ ὁποῖα μακρότερα ἐν σχήματι κύκλου ἐγράφησαν, φαίνεται ὅτι ἦν ἱκανῶς μεγάλη. πεμφθέντα ὀνόματα τὰ Φειδεκράτης καὶ Ἀθεοτος ἐν στ. 13 καὶ 21.

ἀριθ. 169

(ὅρα πίν. ΚΔ, 1)

ἄρχων
Πολύκλειτος Ἀλεξάνδρου Ἀλωπεκῆθεν
ἀνέθηκεν.

εὑρέθη ἐν τῷ θεάτρῳ τὸν μῆνα Ἰούνιον καὶ οὗν κεῖται ἐν τῇ ἀκροπόλει, ὅπου καὶ τὰ ἄλλα τὰ [illegible] θεάτρου· γέγραπται δὲ ἐπὶ λίθου πεντελικοῦ τετραγώνου, οὗ τὴν ψέρουσαν τὰ γράμματα πλευρὰν βλέπουσιν πρὸς τὸν πίνακα. ἦν τεθλασμένος εἰς δύο καὶ ἄνω ἔχει βαθεῖαν κοιλότητα, ἐξ ἧς εἰκάζω, ὅτι βωμὸς ἦν τὸ ἀνάθημα, οὗ ἡ ἐσχάρα μόνον διεσώθη· ἄλλος δ' ἐὰν θέλῃ ἀς τὸ ἐκ-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

λαν, καὶ ὡς βάθρον ἀγάλματος· τὸ μῆκος τοῦ λίθου 0,71, τὸ πλάτος 0,20, τὸ βάθος 0,58, τὸ ὄψος τῶν γραμμάτων 0,015. ὁ δὲ ἄρχων νομίζω ὅτι ἦνε ἄλλος τοῦ πρὸ Ἰάσωνος, νεώτερος τοῖς χρόνοις· ὡς ἐκ τοῦ σχήματος τῶν γραμμάτων φαίνεται.

ἀρ. 170

(ἐν πίν. ΚΔ, 2)

ὁ δῆμο[ς . . . ?
ἀγωνοθ[. . . ?
Λεωντί[ς . . . ?
ηὔλει ὁ . . . ?

ἀρ. 171

(ἐν πίν. ΚΔ', 3)

. . . . . ἐχορήγ[ει, Νικία[ς . . . ?

ἀρ. 172

(ἐν πίν. ΚΔ', 4)

. . . . . .
? . . . . Ἀν]ήρων ἐνίκα . . . . ?
? . . . . ωρίδης Βο . . . . ?

ἀρ 173

(ἐν πίν. ΚΔ', 5)

ὁ δῆ[μος
ψυ . . . . ?
σ . . . . ?

ἀρ 174.

(ἐν πίν. ΚΔ', 6)

στρατηγή-
σαντα ἐπὶ
τῶν ὅπλων.

ἀρ. 175

(ἐν πίν. ΚΔ, 7)

στρατηγή-
σαντα ἐπὶ
τῶν ὅπλων.

τὰ ἀνωτέρω ἓξ τμήματα ἐπιγραφῶν, εὑρεθέντα ἐν τῷ θεάτρῳ καὶ παρακατατεθέντα ἐν τῷ περιβόλῳ τῶν ἀπομάχων τῆς ἀκροπόλεως, ἀνήκουσιν, ὡς φαίνεται, εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ μνημεῖον, τολλάχιστον τὰ ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 3 ἐν τῷ πίνακι βεβαίως εἶσι τοῦ αὐτοῦ ἄλλου μέρη. ὑπὸ τὸ 3 δὲ ἴσως ἦνε ἡ θέσις τοῦ ὑπ' ἀρ. 4 τεμαχίου. εἰς ταῦτα δὲ ἀνήκουσι καὶ ἄλλα τινὰ τεμάχια εὑρεθέντα τῇ 22 Ἰουνίου, ὧν ἕν, φέρον δύο γράμματα ὑπὸ τὸ γείσωμά του, τὰ ΣΕ, ἀνήκει πιθανῶς μεταξὺ τῶν ὑπ' ἀρ. 2 καὶ 3 τεμαχίων τοῦ πίνακος. ἕτερον δὲ ἀποτετραγωνιζόμενον πρὸς τὸ τέλος καὶ φέρον τὰ ἑξῆς γράμματα·

ΣΗΡΧΕ
ΙΘΑΛΙΔΗΣ
ΒΟΙΩΤΙΟΣ
ΔΙΔΑΣΚΕ

συμπληρόνει τὴν ἄνω πρώτην σειρὰν τῆς ἐπιγραφῆς ἀφαλῶς οὕτω·

ΟΔΗΜΟΣΕγοΡΗγει ΝΙΚΙΑΣΗΡΧΕ

ἤθελα δὲ καὶ τῶν λοιπῶν νὰ δοκιμάσω τὴν συμπλήρωσιν, ἀλλ' ἀναβάλλω τὸ ἔργον, ἐλπίζων ὅτι θὰ εὑρεθῶσι καὶ ἄλλα τεμάχια. ἄλλα δύο τοιοῦτα τεμάχια ἐσχάτως εὑρεθέντα φέρουσιν ἐντὸς στεφάνων τὰ ἑξῆς ἐπιγραφάς·

ΑΝΘΙΠΠΙΑ . . .
1) ΠΑΝΑΘΗΝΑ . .
ΤΑΜΕΓΑΛΑ

ΟΔΗΜΟΣ
2) ΑΓΟΝΟΘΕΤΗ
ΣΑΝΤΑ.

καὶ ἴσως ἀνήκουσιν εἰς τὸ αὐτὸ μνημεῖον. τὸ ἑξῆς δῆμος ἄλλου χορηγικοῦ μνημείου λείψανον φαίνεται·

ἀρ. 176

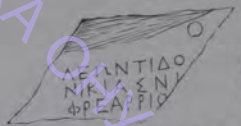

Λεωντί[δου . .
Νικία; Νικ[ίου ?
Φρεάρριο[ς. . .

τὸ ὄψος τοῦ λίθου 0,15 τὸ πλάτος 0,18 τὸ βάθος 0,15. ὁ Νικίας οὗτος δὲν εἶναι ὁ περίφημος.

ἀρ. 177

(ἐν πίνακι ΚΔ, 8)

Σθένις Ἡρ . . .
Διομειδὴς
ἀνέθηκεν.

ὁ λίθος λευκὸς μαρμάρινος. τὸ ὄψος αὐτοῦ 0,38, τὸ πλάτος κάτω 0,38, ἄνω 0,36, τὸ βάθος 0,30. κεῖται τώρα ἐν τῷ περιβόλῳ τῶν ἀπομάχων τῆς ἀκροπόλεως.

ἀρ. 178

(ἐν πίν. ΚΔ, 9)

?. . . . κινος Παλληνεὺς
Ἑρ]μῇ Ἐναγωνίῳ.

ὁ λίθος Ὑμηττοῦ. τὸ ὄψος αὐτοῦ 0,31, τὸ πλάτος 0,50, τὸ βάθος 0,20. κεῖται αὐτόθι.

ἀρ. 179

(ἐν πίνακι ΚΔ, 10)

Γ]ερμανικὸς . . . ?
κα]εστη]σ . . . ?

ὁ λίθος πεντελικός. τὸ ὄψος αὐτοῦ 0,18, τὸ πλάτος 0,22, τὸ βάθος 0,24. κεῖται αὐτόθι.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОДУ МОН І МЕЧНИКОВА

ἀρ. 180

(ἴδρα πίνακα ΚΕ΄.)

εὑρέθη τὸν Ἰούνιον τῦ 1862 ἐν τῷ Θεάτρῳ τῦ Διονύσου, εἰς οὗ τὸ τέμενος καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐστήθη, ὡς αὐτὴ ἡ ἐπιγραφὴ παιστρεῖ ἐν στ. 49 καὶ 55. ἡ στήλη ἐποιήθη ἐκ μαρμάρου ὑμηττείου, εὑρέθη δὲ, εἰς δύο ἴσα τμήματα τεθλασμένη περὶ τὸ μέσον, σχεδὸν ὅλη, μικροῦ μέρους ἐξαιρουμένου πρὸς τὰ κάτω, ὡς ἐν τῷ πίνακι φαίνεται. τὸ ὕψος αὐτῆς 1,28 τὸ δὲ πλάτος ἄνω μὲν 0,47 κάτω δὲ 0,50· τὸ πάχος 0,12. ὑπὸ τοῦ χρόνου καὶ τῆς ὀγρασίας ἔπαθεν ὁ λίθος καὶ εὐκόλως οὗν ἀπατρίβεται εἰς λεπτὴν ἄμμον. μάλιστα κατὰ τὸ ἄνω ἥμισυ, ὅπου καὶ τὰ γράμματα δὲ αὐτὸ λίαν ἀμυδρὰ φαίνονται ὁ πίνακ[illegible] διὰ χειρὸς τοῦ γνωστοῦ τοῖς ἀναγνώσταις τῆς παρούσης ἐφημερίδος φίλου Ι. Γ. Παπαδάκη, οὗ τὸ ἀντίγραφον πολλοῖς παρεβλήθη μὲ τὸ ἀρχέτυπον καὶ ἐγένετο ἀκριβέστατον. περὶ τοῦ πρώτου γράμματος ἐν στίχῳ πρώτῳ, τοῦ Θ, ἐν ἐπείαθη ὁ κύριος Παπαδάκης ὅτι φαίνεται τὸ προσέθηκα ὅμως ἐγὼ ἐνιδὼν αὐτοῦ τὰ ἴχνη ὑπερῦνω τοῦ Ρ τοῦ [illegible], συμμαρτυρήσαντός μοι καὶ τοῦ τεχνίτου Γεωργίου Κολμάνου, ὃς κατέβαλε τὴν πρέπουσαν ἐπιμέλειαν εἰς ἐγχάραξιν τῆς ἐπιγραφῆς. οὗτοι δὲ ἀπεπλέσθη τὸ πανομίωμα τῆς ἐπιγραφῆς θαυμάσιον καὶ ἄνευ σφάλματος παρ' ἡμῶν. ἃ δὲ φαίνονται ἐπ' αὐτοῦ εἶναι τοῦ παλαιοῦ χαράκτου πλημμελήματα. ταῦτα δὲ εἶναι τὰ ἑξῆς· ἐν στίχῳ 40 ἐν λέξει ΠΟΣΟΥΣΑΜ ἔγραψε Μ ἀντὶ τοῦ Ν· ἐν στ. 45 ἐν λέξει ΣΤΕΦΑΝΩΣΑΜ, ἀντὶ τοῦ πρώτου Σ εἶχε γράψῃ Ο καὶ ἔπειτα τὸ διώρθωσεν εἰς Σ, ἀφήσας ὅμως καὶ τὰ ἴχνη τοῦ Ο· ἐν στίχῳ 20 μετὰ τὸ 43 γράμμα, τὸ Ν, καὶ πρὸ τοῦ μετ' αὐτὸ φαινομένου Α ὑπάρχει τόπος δὲ ἓν γράμμα μόνον, ἐνῷ λείπουσι πρὸ εἰς συμπλήρωσιν τῆς λέξεως, δηλαδὴ τὰ ΑΝΑ, καὶ φαίνεται, ὅτι ὁ τεχνίτης διὰ τὸ τελικὸν Ν τῆς ἡγουμένης λέξεως ἐλησμόνησε τὰ δύο ἀρκτικὰ τῆς ἑπομένης καὶ ἀντὶ τοῦ γράψῃ ΓΕΝΟΜΕΝΟΝΑΝΑΛΩΜΑ. ἔγραψε ΓΕΝΟΜΕΝΟΝΑΛΩΜΑ. ἐν στίχῳ 45 εἰς τὴν προτελευταίαν λέξιν τὸ Γ ἀντὶ τοῦ Κ δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ σφάλμα, ὡς τὸ ἐν στίχῳ 10 εἰρημένον Μ, ἀλλὰ συμπνευματισμὸς μᾶλλον. τοιαῦτα τὰ ἀναγραφικὰ ἰδιώματα παρατηροῦμεν καὶ ἄλλα· οἷον τὴν ἑνικὴν δοτικὴν τῶν θηλυκῶν ὀνομάτων τῆς πρώτης κλίσεως εὑρίσκομεν ἐνταῦθα ὅτὲ μὲν εἰς ΙΙΙ καταλήγουσαν, ὅτὲ δὲ εἰς ΕΙ· οὕτως ἐν στίχῳ 3 καὶ 30 ΙΙΙ, ἐν στίχῳ 4 καὶ 31 εἰς ΕΙ. ὡσαύτως ἐν στίχῳ 14 καὶ 38· ἐν στίχῳ 54 ἀναμὲ τὸ μὲν ὀδοιπορικὸν καταλήγει εἰς ΙΙΙ τὸ δὲ ἐπίθετον εἰς ΕΙ (ΣΤΗΛΗΙΔΙΘΙΝΕΙ). διὰ τοῦτο ἐν στίχῳ 49, ὅπου ἡ αὐτὴ φράσις εὑρίσκεται δὲν δυνάμεθα μετὰ βεβαιότητος [illegible] ἂν ἡ λείπουσα καταλήξις τοῦ ἐπιθέτου ἦν ΕΙ ἢ ΙΙΙ. εἰ καὶ πιθανώτερον φαίνεται τὸ ΕΙ.

ὅσα γράμματα ἐν τῷ πίνακι φαίνονται περιστιγμένα, δὲν [illegible]ρίσκονται καλῶς ἐν τῇ στήλῃ, ἀλλὰ λίαν ἀμυδρῶς διὸ τινὰ αὐτῶν δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῶσιν ἀσφαλῆ, οἷον καὶ τὸ Γ στίχῳ 9 ΚΑΤΑΛΕΓΘΕΙΣΩΣ, ὅπου τοῦ μὲν Ι γράμματος τοῦ Γ, φαίνονται ἴχνη, τοῦ δὲ ΥΓΔΟΟΥ, τοῦ Θ, οὐδέν. διὸ καὶ ἐδηλώθη ἐν τῷ πίνακι. τοῦτ' αὐτὸ δὲ συνέβη καὶ εἰς τὰ λοιπὰ πανταχοῦ τῆς ἐπιγραφῆς. ἐν στίχῳ 10 τὸ ὄνομα τῆς κλίνης κανηφόρου καὶ μετὰ πολλῆς καὶ ἐπιμόνους ἐπιμελείας δὲν ἐδυνήθην νὰ ἐπαναφέρω εἰς τὴν ζωὴν, φθονήσαντος τοῦ θεοῦ της. ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ ὄνομα τοῦ διδασκάλου ἐν τῷ τελευταίῳ στίχῳ (64) ἔμεινε τεθραυσμένον ἐν τῇ στήλῃ.

τῶν λοιπῶν δὲ ἡ σύρρισις δὲν ἦτο δύσκολος. ὅμως ἡμεῖς μένομεν ἔτι ἀμφίβολοι τὸ ἀρχαῖον γράμμα τοῦ Τ ἐν ἐμπαχος ἐν στίχῳ 45, τὸ ὁποῖον ἐπιθυμοῦσα νὰ ἴδῃ μᾶλλον Μ, ἀλλὰ τὰ σωζόμενα ἴχνη δὲν συγχώρησαν τοιαύτην ἀναγνῶσιν. καὶ ὡς Ξ δὲ καὶ ὡς Π καὶ Ζ ἢ Γ ἴχνη δυνατὸν νὰ τὰ ἐκλάβῃ τις, ἀλλὰ πιθανώτερον ἐνόμισα μοι τὰ Τ. τὸ δεύτερον ἀδύνατον ὄνομα ἦν ἐν στίχῳ 52, ὅπου κατὰ τὰ ἴχνη τῆς στήλης ἔγραφε ΜΙΚΚΕΟΥ. ἂς ἐν τοιαύτῃ δὲ καὶ ἄλλος ὅπως θέλει. ἰδὼν τὴν στήλην, κεκμένην νῦν ἐν τῷ ἐπὶ Ἡρῳδίδῃ θεάτρῳ πλησίον τῆς ὑπ' ἀρ. 111.

ὅτι σημειώσεως ἀξία ἦν καὶ ἡ διάστασις τῶν ὀνομάτων ἀπ' ἀλλήλων ἐν στίχῳ 41 καὶ ἑξῆς, ὡς ἐν τῷ πίνακι φαίνεται. πρβλ. ἐπιγραφ. 4 καὶ σελ. 45. καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ σημαντικοῦ τῆς ἐπιγραφῆς δὲν μέλλω [illegible] παρατηρήσεις διὰ τὸ πλῆθος τῆς ὑπαρχούσης ὕλης εἰς ἔκδοσιν, σημειώνω τελευταῖον ἐνταῦθα ὅτι ὁ ἐν τῇ ἐπιγραφῇ ἥρως Ζώπυρος ἤδη πρώτου ἀναφέρεται περὶ τοῦ Πτολεμαίου (ς. 1 καὶ 29) πρβλ. Φρύνιχ. σελ. 39 ἐκδ. [illegible]

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА Університету МЕЛІКОВА

Θ Ε Ο[Ι!

ἐπὶ Ζ]ωπύρου ἄρχοντος, ἐπὶ τῆς Πτολε[μα]ΐδος δεκ[ά]της [πρυ-
τανείας, ᾗ Μεγάριστος Πύρρου Αἰξωνε[ὺς]: ἐγραμμ[ά]τευεν,
Ἐλαφηβολιῶνος δεκάτῃ ὑστέρᾳ, τετάρτῃ τῆς πρυτανεί-
5 ας ἐκκλησία ἐν Διονύσου, τῶν προέδρ[ων] ἐπεψήφιζεν Σώπα-
τρος Φιλάγρου Ὑδάδης καὶ συμπρόεδροι·
ἔδοξεν τῷ δήμῳ.
Ξένων] Ἀσκληπιάδου Φυλάσιος εἶπεν· ἐπειδὴ ὁ [ἄ]ρχων Ζώπυρος
ἀπο]φαίνει τὸν πατέρα τῆς καταλε[χθείσης] κανηφόρου Ζώπυρον
10 πέμψαι τὴν θυγατέρα τὴν ἑαυτοῦ Τ. . . . . οἰσουσαν τὸ ἱερὸν
κανοῦν τῷ θεῷ κατὰ τὰ πάτρια, προσαγαγεῖν δὲ αὐτὸν καὶ θῦ-
μα, ὡς ἠδύνατο κάλλιστα, ἐπιμελῆσθαι δὲ καὶ τῶν λοιπῶν
τῶν καθηκόντων ἑαυτῷ εἰς τὴν πομπὴν καλῶς καὶ φιλοτί-
μως· ἀγαθῇ τύχῃ! δεδόχθαι τῷ δήμῳ· ἐπαινέσαι τὸν πατέρα
15 τῆς κανηφόρου Ζώπυρον Δικαίου Μελιτέα [κ]αὶ στεφανῶσαι
αὐτὸν κιττοῦ στεφάνῳ εὐσεβείας ἕνε[κα] τῆς πρὸς τοὺς
θεοὺς καὶ φιλοτιμίας τῆς εἰς τὸν δῆμον τ[ὸν] Ἀθηναίων. ἀναγρά-
ψαι δὲ τόδε τὸ ψήφισμα τὸν γραμματέα τ[ὸν] κατὰ πρυτανείαν
ἐν στήλῃ λιθίν[ῃ] [κα]ὶ στῆσαι ἐν τῷ τεμένει τοῦ Διονύσου·
20 τὸ δὲ γενόμενον [ἀνά]λωμα μερίσαι τὸν ταμίαν τῶν στρατιωτι-
κῶν.

ὁ δῆμος
τὸν πατέρα
τῆς κανη-
25 φόρου
Ζώπυρον
Δικαίου
Μελιτέα.

ἐπὶ Ζωπύρου ἄρχοντος· ἐπὶ τῆς Πτολεμαΐδος δεκάτης πρυτανεί-
30 ας, ᾗ Μεγάριστος Πύρρου Αἰξωνεὺς ἐγραμμάτευεν, Ἐλαφηβολιῶ-
νος δεκάτῃ ὑστέρᾳ, τετάρτῃ τῆς πρυτανείας· ἐκκλησία ἐν Διο-
νύσου· τῶν προέδ[ρ]ων ἐπεψ[ή]φιζεν Σώπατρος Φιλάγρου Ὑδάδης καὶ
συμπρόεδροι. ἔδοξεν τῷ δήμῳ.
Ξένων Ἀσκληπιάδου Φυλάσιος εἶπεν· ἐπειδὴ οἱ χειροτονηθέντες
35 ἐπιμεληταὶ τῆς πομπῆς ἐπὶ Ζωπύρου ἄρχοντος τάς τε θυσίας ἔθυ-
σαν τοῖς θεοῖς, οἷς πάτριον ἦν, ἔπεμψαν δὲ καὶ τὴν πομπὴν μετὰ
τοῦ ἄρχοντος ὡς ἠδύναντο φιλοτιμότατα, ἐπεμελήθησαν δὲ καὶ
τῶν ἄλλων, ὧν καθήκεν αὐτοῖς· ἀγαθῇ τύχῃ! δεδόχθαι τῷ δήμῳ·
ἐπαινέσαι τοὺς ἐπιμελητὰς τῆς πομπῆς καὶ στεφανῶσαι ἕκαστον
40 α]ὐτῶν χρυσῷ στεφάνῳ εὐσεβε!(ί)α; ἕνεκα τῆς πρὸς τοὺς θεοὺς καὶ
φ]ιλοτιμίας τῆς εἰς τὴν βουλὴν καὶ τὸν δῆμον τὸν Ἀθηναίων·
Μ]νήσιον Θεοπόμπου Παρληττιον, Ἀγαθοκλῆν Λυσιάδου Βερενικί-
δ]ην, Ἀριστόμαχον Σθενέλου Μελιτέα, Ἀλκίμαχον Θεοδότου Τριορ[ω-
σιον, Ἀριστείδην Πρ[ο]ξένου Λαμπτρέα, Εὔξενον Ἀρχίππου Εἰρεσίδην,
45 Πρόκοντα Εὐδόξου Φυλάσιον, [Γ]ενέμαχον Ἀνθεστηρίου ἐκ Μυρρινο[ύσ-

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

της, Γόργιν Ξανθίππου Φιλαΐδην, [Α]ριστείδην Ζωΐλου Κηφισιέα, Νουμήνιον Μενάνδρου Ἀλαιέα, Ἀλέξανδρον Ἀντιγόνου Ὀτρυνέα, Τιμοκράτην Τιμοκράτου Θορίκιον, Θάρσυτον Σωσάδου Φιλαΐδην, Μένανδρον Ξένωνος Ὀῆθεν, Βάκχιον Βακχίου Θριάσιον, Δάφνιν Φανο[ί-
50 κου Ἀφιδναῖον, Θεόδωρον Δημητρίου Κυδαθηναιέα, Ἀθηνό[δ]ην Κρατέμου Ῥαμνούσιον, Μενέδαμον Ἀνδροσθένου Φιλαΐδην, Διονύσιον Ξεν[ω-νος Ἀμαξαντέα, Φιλόπολιν [Μ]ακέου Ποτάμιον, Ἴωνα Ἀριστοβούλου Ἀμφ-ιτροπῆθεν, Νέαρχον Χαίρωνος Θριάσιον. ἀναγράψαι δὲ τόδε [τ]ὸ ψήφι[σ-μα τὸν γραμματέα τὸν κατὰ πρυτανείαν ἐν στήλῃ λιθίνῃ καὶ στῆσ[αι
55 ἐν τῷ τεμένει τοῦ Διονύσου· τὸ δὲ γενόμενον ἀνάλωμα εἰς ταῦτα μέρισ-σ[αι τὸν ταμίαν τῶν στρατιωτικῶν.

ἡ βουλὴ
ὁ δῆμος
60 τοὺς παῖδας
τοὺς ἐλευθέ-
ρους καὶ τὸν
διδάσκαλον
αὐτῶ[ν . . . ο
σ . . . . . .

ὁ δῆ[μος
τοὺς [ἐπιμε-
λητ[ὰς τῆς
πο[μπῆς.

ἀρ. 181

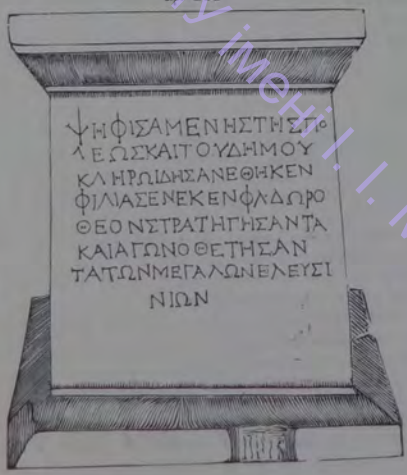

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

ψηφισαμένης τῆς πό-
λεως καὶ τοῦ δήμου
Κλ. Ἡρῴδης ἀνέθηκεν
φιλίας ἕνεκεν Φλ. Διωρό-
5 θεον στρατηγήσαντα
καὶ ἀγωνοθετήσαν-
τα τῶν μεγάλων Ἐλευσι-
νίων.

εὑρέθη αὐτόθι πρὸ τῆς δεξιᾶς παρόδου ἡ πλησίον καὶ νῦν κεῖται. ὁ λίθος πεντελικός, τὸ ὅλον ὕψος αὐτοῦ 1,03, τὸ πλάτος κατὰ τὸ μέσον μέρος 0,60, ἴσον μὲ τὸ πάχος αὐτόθι. τὰ λοιπὰ δηλοῖ ἡ ἀκριβὴς ἀπείκασμα. ἄνω φαίνονται σημεῖα τῆς στάσεως ἀετώματος.

ἀρ. 182

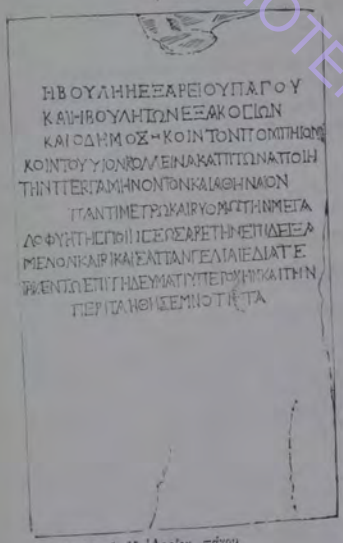

ἡ βουλὴ ἡ ἐξ Ἀρείου πάγου
καὶ ἡ βουλὴ τῶν ἑξακοσίων
καὶ ὁ δῆμος, Κόϊντον Πομπήϊον
Κοΐντου υἱὸν Κολλεῖνα Καπίτωνα ποιη-
5 τὴν Περγαμηνὸν τὸν καὶ Ἀθήναιον,
παντὶ μέτρῳ καὶ ῥυθμῷ τὴν μεγα-
λοφυῆ τῆς ποιήσεως ἀρετὴν ἐπιδειξά-
μενον καιρικαῖς ἀπαγγελίαις διά τε
τὴν ἐν τῷ ἐπιτηδεύματι ὑπεροχὴν καὶ τὴν
10 περὶ τὰ ἤθη σεμνότητα.

ἐπὶ βάθρου ὑμηττείου, εὑρεθέντος ἐν τῷ θεάτρῳ τῶν παρελθόντα Ἰουνίων ἔμπροσθεν τῆς δεξιᾶς παρόδου, ὑπὸ τὴν σκηνὴν τοῦ Φαίδρου. τὸ ὕψος αὐτοῦ 0,81, τὸ πλάτος 0,50 τὸ βάθος 0,50. σημείωσαι τὴν στίξιν ἐν στ. 3. τὴν ἀφαιρετικὴν ἐν στίχῳ 4 (ὅρα σελ. 46), τὸ παράγραμμα τοῦ ἀρχαίου λιθοξόου ἐν στ. 8ῳ (Ε ἀντὶ Σ) καὶ εἴτε ἄλλο σελ λέγει τὸ ἀκριβὲς ἀπείκασμα τῆς ἐπιγραφῆς. ὁ λίθος κεῖται νῦν ἐν τῷ θεάτρῳ κατὰ τὸ δεξιὸν παρασκήνιον.

ἀρ. 183

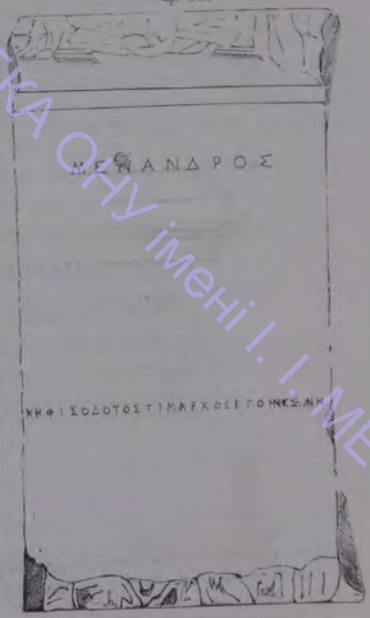

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Μένανδρος.

Κηφισόδοτος Τίμαρχος ἐπόησαν.

παρ' ἐλπίδα ἐπρόφθασε σήμερον κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς διορθώσεως τοῦ φύλλου καὶ ἡ παροῦσα ξυλογραφία τοῦ ἐν σελ. 158 μνημονευθέντος βάθρου, περὶ οὗ λέγω τῶρα τὰ ἑξῆς μόνον.

τὰ συγκεχυμένα γράμματα ἐν τέλει τοῦ δευτέρου στίχου, οὕτως εὑρίσκονται ἐπὶ τοῦ λίθου, ὡς κεῖται τῶρα,

ἔνθα καὶ εὑρέθη χωμένος. τὸ ὕψος αὐτοῦ 1,09, τὸ πλάτος 0,58, τὸ βάθος ἢ τὸ πλάτος τῆς ἀριστερᾶς του πλευρᾶς 1,15. ἂν καὶ εἰς τὴν δεξιὰν τὴν πλευρὰν καὶ τὴν ὄπισθεν ἔχει γράμματα μένει ἄδηλον ἀκόμα. ἡ κάτω καὶ ἄνω ἐπιφάνεια τοῦ βάθρου εὑρέθησαν ἐσκαμμέναι περὶ τὸ μέσον εἰς ἱκανὸν βάθος. τὸ ἀνώδοστον ἐν τ. 2 δὲν ἦνε πρωτοφανές, ὡς καὶ ἡ ἑπομένη ἐπιγραφὴ μαρτυρεῖ.

ἀρ. 184

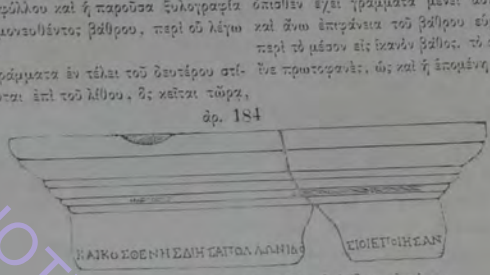

Κακοσθένης Δίης Ἀπολλωνιό[του Φυλε]ῖοι ἐποίησαν

εὑρέθη αὐτόθι τῇ 27 Ἰουνίου ὅπου καὶ μένει ἀκόμα ρεθείσης ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ ἁγίου Δημητρίου τοῦ προσωρινῶς· τὸ ὕψος τοῦ λίθου 0,24, τὸ πλάτος 0,80, Κατηφόρη, καὶ δηρισιευθείσης μικρᾶς γράμμασιν ὑπὸ τὸ βάθος 0,62. τὸ ὄνομα τοῦ τεχνίτου Κακοσθένους τοῦ Φιλίστορος ἐν Α', σελ. 196,3 οὕτω « Κακοσθένης ὁ γνωστὸν ταῖς ἐν Ἀθήναις καὶ ἐξ ἄλλης ἐπιγραφῆς εὐ- ἐποίησε ».

ἀρ. 184

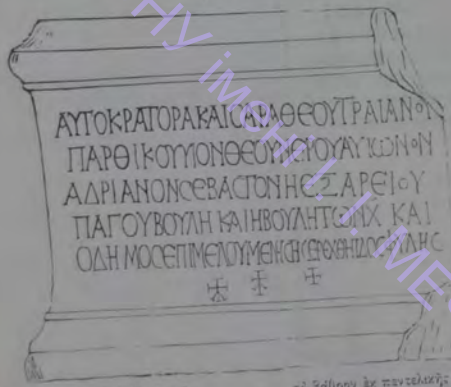

Αὐτοκράτορα καίσαρα θεοῦ Τραϊανοῦ Παρθικοῦ υἱοῦ, θεοῦ Νερούα υἱωνόν, Ἀδριανὸν σεβαστόν, ἡ ἐς Ἄρειον πάγου βουλὴ καὶ ἡ βουλὴ τῶν χ' καὶ ὁ δῆμος, ἐπιμελουμένης τῆς Λαμπροτάτης φυλῆς.

τὸ βάθρον ἐκ πεντελικῆς πέτρας, τὸ ὕψος αὐτοῦ 0,64, τὸ πλάτος 0,70 τὸ σωζόμενον βάθος 0,48. εὑρέθη πλησίον τῆς ἀριστερᾶς κάτω παρόδου (τόμ. σελ. 158) καὶ τῶρα ἐστήθη κατὰ τὸ πρῶτον ἐδώλιον πλησίον τῆς αὐτῆς παρόδου, ὅπισθεν τοῦ ὑπ' ἀρ. 138 [illegible]

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

[10]ος ἐχρησιμευσέ ποτε τοῖς Χριστιανοῖς· ὡς φαίνεται, καὶ ἐπηρεάσθη διὰ τῶν κάτω τῆς ἐπιγραφῆς ἐγκεκαραγμένων σταυρῶν. πρβλ. σελ. 149. πιθανή μοι ἐφάνη ἡ γνώμη τοῦ κυρίου Ι. Γ. Παπαδάκη· ὅτι ἐν τῷ μέσῳ ἀνάγλυφου πρώτου ἐδωλίου τῶν ὀκταεπίσκοπικῶν ἦν ἐν τοιούτῳ βάθρῳ καὶ δὴ κατὰ τὴν ἐν σελ. 112. Α κειμένην τάξιν [illegible], ἀρχῆς· ἀπὸ τῆς ἀριστερᾶς παρόδου γενομένης. [illegible] μέχρι τοῦδε εὑρεθέντα τρία στερίζουσι τὴν γνώμην αὐτοῦ· ὅτι ἐν τῷ ἐδωλίῳ τῆς στ' κερκίδος εὑρέθη τὸ βάθρον τῆς Ἀκαμαντίδος φυλῆς (ἀρ. 125 σελ. 155). ἐν δὲ τῷ α τῆς ἡ κερκίδος τὸ τῆς Οἰνηΐδος φυλῆς. ὀγδόην τάξιν [illegible] ἐν τῷ εἰρημένῳ καταλόγῳ. μέσην δὲ χώραν [illegible] ἡ Ἀδριανὶς κατὰ τὴν ἀρίστην θέσιν τοῦ θεάτρου. [illegible] μέλλον. ἤτοι τὴν ζ κερκίδα, ὅπισθεν τοῦ θρόνου τοῦ [illegible] τοῦ Διονύσου, ὅπου κεῖται ἡ δίγλωσσος ἐπιγραφή·

τῶν ἔργων τῆς γλυπτικῆς

σημειούμεν σήμερον τοὺς ἀποτελεσθέντας ὑπὸ πίν. [illegible] ὑπ' ἀρ. ΚΣΤ καὶ ΚΖ. ἐν οἷς ὑπεσημειώθη ὑφ' ἕκαστον ἡ σελ. τῆς παρούσης ἐφημερίδος, ἡ περιέχουσα τὴν περιγραφὴν ἑκάστου τῶν ἐν αὐτοῖς. ἐνταῦθα δὲ σημειώσω καὶ τοῦτο· πρὸς γνῶσιν τῶν αἰσθανομένων τὸ καλὸν καὶ μή, ὅτι τὰς εἰκόνας ταύτας ἐξεδώκαμεν μόνον ἵνα λάβωσιν οἱ ἀναγνώσται ἰδέαν τινὰ τῶν εὑρεθέντων πρακτικῶν· ἐνταῦθα δὲ ὁμοιότητα καὶ ἀκρίβειαν ὁμολογοῦμεν ὅτι οὐκ ἔχουσιν. ὁ ζωγράφος, ὃς αὐτὰς ἠθέλησε καὶ νὰ γράψῃ τὰς εἰκόνας, ὡς ἐγνώρισε καὶ ἠδύνατο, οὐδὲν ἔχει τῆς ἀπαλότητος τοῦ ἐν πίν. ΚΣΤ. ἀρ. 1 σώματος ἔδωκε δὲ ἠρέμα καὶ ἀναπαιθήτως κεκαμπτομένης γραμμῆς, ἠδὲ τῆς τρυφερότητος τῶν μηρῶν καὶ τῶν στήθων· ὅλως δ' ἀτυχὴς ἀπέδη καὶ ἡ κεφαλὴ τοῦ ἀγάλματος τούτου, οὐδεμίαν ὁμοιότητα ἔχουσα οὔτε μὲ τὸ πρωτότυπον, οὔτε μὲ τὴν ἐν πίν. ΙΗ'. 2 ἐσημειωθεῖσαν, ἡ ὁποία εἶχε καὶ τινα ὁμοιότητα μὲ τὸ πρωτότυπον. ὅλως δὲ ἀπέτυχε καὶ ἡ ὑπ' ἀρ. 2 κεφαλή, γεροντικωτέρα ποιηθεῖσα ἐνταῦθα καὶ ἐστερημένη τῆς παρθενικῆς χάριτος τοῦ πρωτοτύπου· μᾶλλον δ' ἀπέτυχε ἡ ἐν πίνακι ΚΖ' εἰκὼν καθόλου ἐξεταζομένη. ἡ δὲ παρίστρητος πλοκὴ τῶν τῆς κεφαλῆς τριχῶν, εἰ ἦν καὶ ἐν πίνακι ΚΣΤ, 3 μεγαλυτέρα ἐζωγραφήθη ἡ κεφαλή, εἶν ἐδηλώθη προσηκόντως πρὸς ἀριστερὰν τῆς γυναικὸς ὑπάρχει ἐπὶ τοῦ ἄβακος τοῦ λίθου ὑπὴ στρογγύλη εἰ ὅλου τοῦ πάχους αὐτοῦ διήκουσα.

Β' ΑΛΛΑ ΑΛΛΟΘΕΝ.

ἀρ. 185

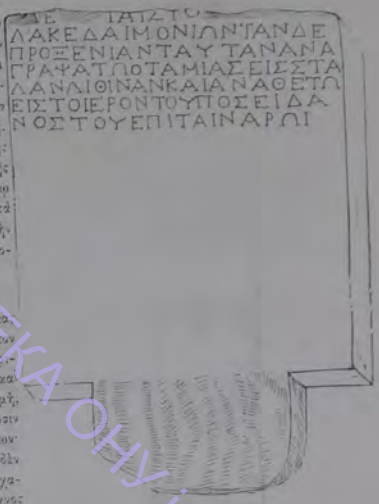

Λακεδαιμονίων τὰν δὲ
προξενίαν ταύταν ἀνα-
γράψατω ὁ ταμίας εἰς στή-
λαν λιθίναν καὶ ἀναθέτω
εἰς τὸ ἱερὸν τοῦ Ποσειδά-
νος τοῦ ἐπὶ Ταινάρῳ.

γράφεται ἐπὶ μαρμάρου ἀρυθροῦ Λακωνικοῦ, οὗ τὸ μὲν ὅλον ὕψος 0,33 τὸ δὲ πλάτος 0,22 καὶ τὸ πάχος 0,04. ἀνακαλύφθη ὑπὸ Μανάτου τινὸς ἐν Πυραιεῖ, ὅπου ἠγοράσθη ὑπὸ τοῦ φίλου τῶν ἀρχαιοτήτων καθηγητοῦ κυρίου Ἀφεντούλη, ὃς προθύμως παρέσχεν ἡμῖν αὐτὴν εἰς ἀνάγνωσιν. κατὰ τὸ λάγαρον τοῦ πωλήσαντος εὑρέθη ἐν Λιμένι· τὴν ἀρχαίαν του δὲ θέσιν ὁρίζει καλλίτερα αὐτὴ ἡ ἐπιγραφὴ ἐν στίχῳ 7. τὸ ἀπόκαμμα διὰ χειρὸς Ι. Γ. Παπαδάκη.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

ἀρ. 186

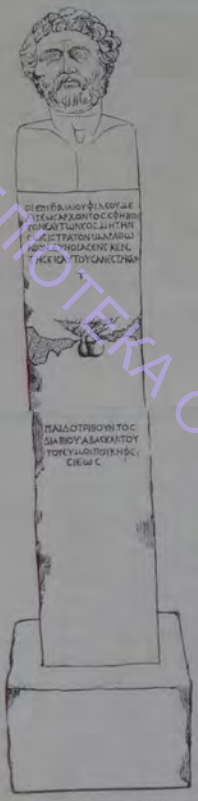

οἱ ἐπὶ Π· Αἰλίου Φιλέου Μελιτέως ἄρχοντος ἔγηβοι τὸν ἑαυτῶν κοσμητὴν Σωσίστρατον Μαραθώνιον εὐνοίας ἕνεκεν τῆς εἰς αὐτοὺς ἀνέστησαν.

παιδοτριβοῦντος
διὰ βίου Ἀβασκάντου
τοῦ Εὐμόλπου Κηφει-
σιέως·

ἐπὶ στήλης ἑρμοῦ πεντελικοῦ, οὗ ξυλογραφημένη εἰκὼν παράκειται, εὑρέθη τῇ 17 Φεβρουαρίου 1861 ἐν ταῖς ἀνασκαφαῖς τοῦ ἁγίου Δημητρίου τοῦ Κατηφόρη μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων, καὶ νῦν ἐστήθη κατὰ τὴν βορείαν στοὰν τῆς ἀνατολικῆς αὐλῆς τοῦ πανεπιστημίου μετὰ καὶ ἄλλων, ὧν αἱ κεφαλαί, εὑρεθεῖσαι μεταξὺ τῶν ἐν τῷ μουσείῳ ἐκ τοῦ αὐτοῦ τόπου συναχθεισῶν τεσσάρων καὶ τριάκοντα, ἡρμόσθησαν, καὶ οἱ ὁποῖοι θὰ ἐκδοθῶσιν ἀκολούθως καλλίτερα, ὡς ἐλπίζω. ὁ παρὼν ἐξεδόθη μόνον ὡς πρόδρομος, ἵνα φανῇ τὸ σχῆμα τῶν τοιούτων ἑρμῶν. καὶ ὁ μὲν χαρακτὴρ τῶν γραμμάτων ἐπέτυχε, οὐχὶ δὲ καὶ ὁ τοῦ προσώπου τοῦ κοσμητοῦ Σωσιστράτου. τὸ ὄψος ὅλον ἀπὸ τῆς κορυφῆς μέχρι τῆς βάσεως 1,95, τὸ πλάτος τῆς ἐμπροσθινῆς ἐπιφανείας ἄνω μὲν 0,33, κάτω δὲ 0,31· τὸ δὲ πάχος, κατὰ τὴν δεξιὰν πλαγίαν πλευρὰν καταμετρηθέν, ἄνω 0,26, κάτω 0,25. τῆς δὲ βάσεως τοῦ ἑρμοῦ τὸ ὄψος 0,30, τὸ δὲ πλάτος 0,51 καὶ τὸ πάχος ἢ βάθος 0,47. ἡ στίξις τοῦ ·Π· ἐν ς. 1, ἦν γνωστή. τὸ Τ ἐν στίχῳ 7 ἐγράφη ἔπειτα ὑπό τινος ὡς ἀρχὴ ἐπιγραφῆς Τῷ Ἡρακλεῖ θεῖνα. ὅρα ἄνωτ. ἐπιγρ. ἀρ. 107, ς. 108 καὶ σελ. 111 κτλ. ὁ ἐπώνυμος ἄρχων ἐκ ταύτης τῆς ἐπιγραφῆς τὸ πρῶτον ἐγνώσθη.

Ἡ ἐπιγραφὴ τοῦ ἑρμοῦ τούτου, ἀκεφάλου ἔτι ὄντος, μικρὸν γράμματον ἐξέδωκεν ὁ Φιλίστωρ ἐν Α' σελ. 516.

Παραράμματα τυπογραφικά.

σελ.	107	στ.	2	ἀντὶ ΑΡΧΙΔΑΜΟΥ	γράφον	ΑΑΚΙΔΑΜΟΥ.	
»	111	»	27	» γίνηται	»	γίνεται	
»	113	»	1	» ἀρ. 108	»	ἀρ. 110	
»	115	»	14	» ἀρ. 109	»	ἀρ. 111	
»	117	»	29	» τοῖς περιτυγ.	»	τοῖς ἀεὶ περιτυγ.	
»	131	»	5	» κατασταλ.	»	κατασταλ-	
»	»	»	17	» ἀπέλθῃς	»	ἀπέλθῃς	
»	»	»	29	» κατοτέρω	»	κατωτέρω	
»	133	»	33	» 3,3	»	3,23	
»	145	»	28	» Σκεοῦν-	»	Σκεοῦν-	

Παρατήρησις.

Ἡ ὑπ' ἀρ. 113 δημοσιευθεῖσα ἐν τῷ ς' τεύχει ἐπιγραφὴ ἴνα, ὡς φαίνεται, ἢ ἐν ἀρ. 65 ἐν πίναξι Π', 8 τοῦ Κουμανούδη ἐκδεδομένη.

ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Ἰουλίου 1862.

ΑΘ. Σ. ΡΟΥΣΟΠΟΥΛΟΣ.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА
560565

1

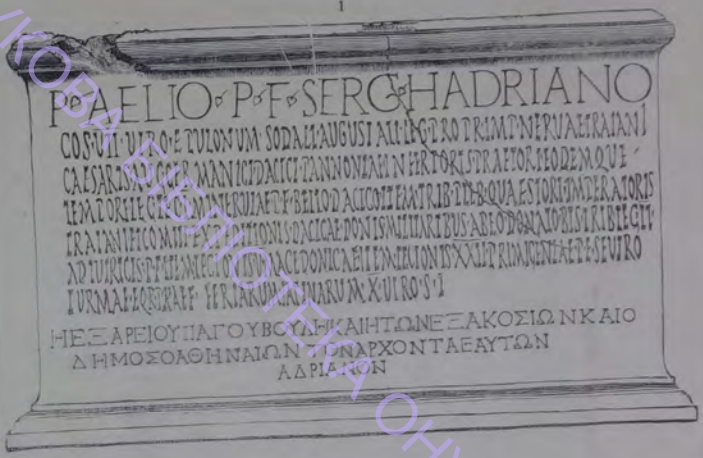

2

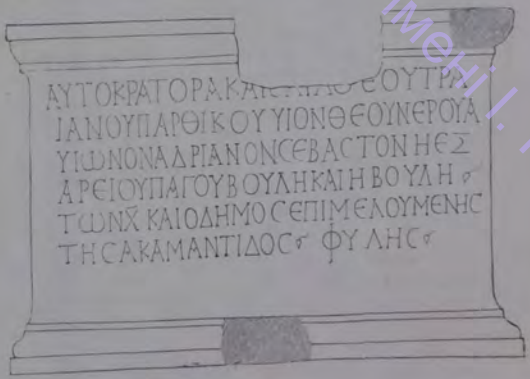

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

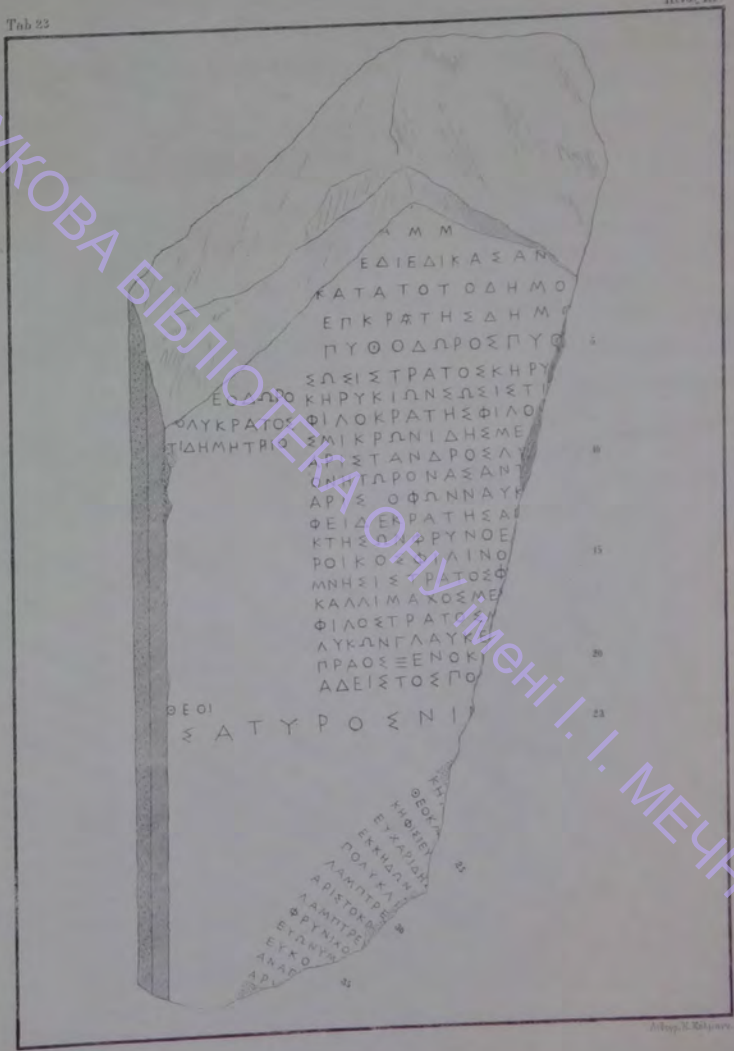

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

560555

Tab. 26.

Підп. К. 5

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Tab. 25

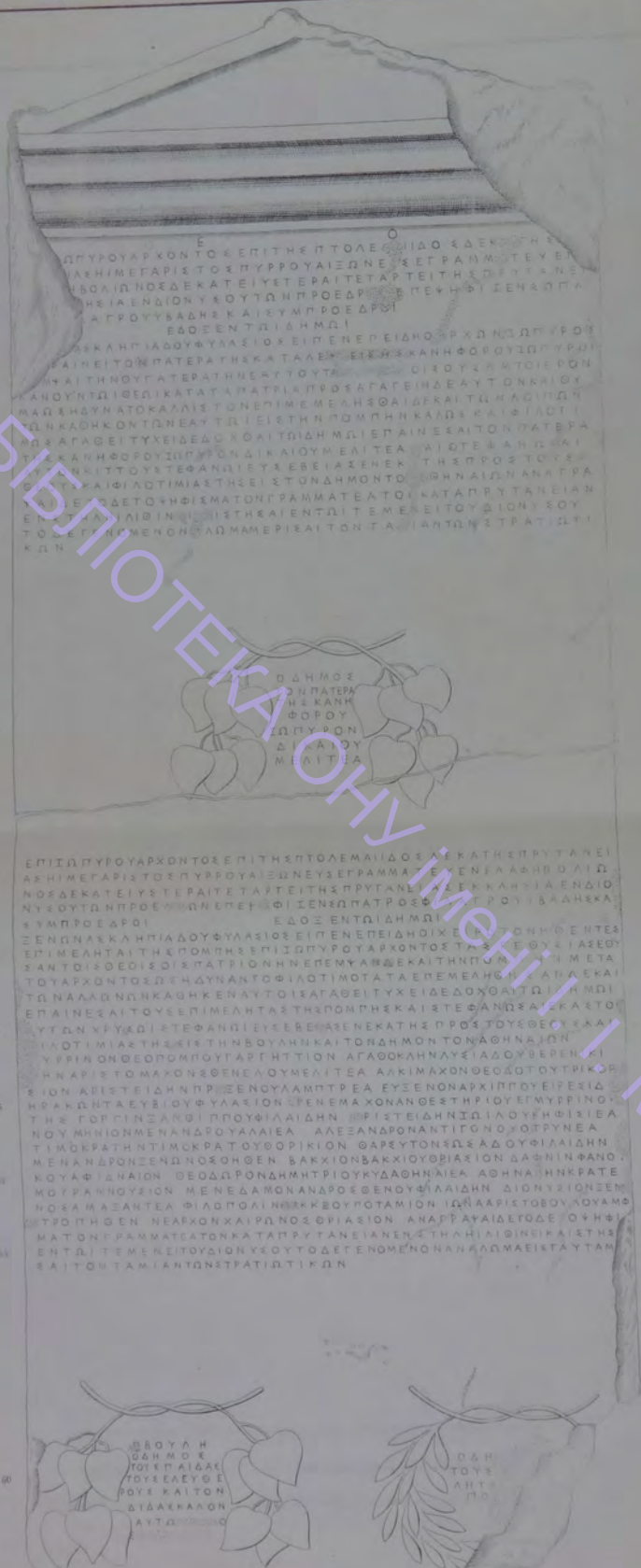

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Πίνακ. κ.ζ'

Tab. 26.

Σχεδίασε ΕΤ.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

Tab. 27

Πίναξ Κ. 2

Σφραγ. ΣΤ

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

26/09/25
904189
НБ ОНУ

Наукова бібліотека
Одеського національного
університету
імені І. І. Мечникова

560555
32, 446.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

τοῖς ἀναγνώσταις καὶ κριταῖς τῆς παρούσης ἐφημερίδος γνωστόν ἔστω ὅτι αἱ πραγματεῖαι αἱ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν ἑνός τινος τῶν ἐκλεχθέντων ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρίας ὡς συντακτῶν (ὧν τὰ ὀνόματα ἐδημοσιεύσαμεν ἤδη ἐν ἀρχῇ τοῦ πρώτου τεύχους) καταχωρίζονται ἄκριτοι, κατὰ τὴν λέξιν τοῦ κανονισμοῦ· τυπόσει δὲν τροποποιοῦνται, οὐδὲ ἀποπέμπονται ὑπὸ τοῦ ἐκδότου. πᾶς τις ὅμως τῶν ἐχόντων τὸ δικαίωμα τοῦ γράφειν ἐν τῇ παρούσῃ ἐφημερίδι, δύναται νὰ ἐπικρίνῃ τὰ ἤδη δημοσιευθέντα (ἄνευ ὕβρεων καὶ προσωπικῶν προπηλακισμῶν), μάλιστα δὲ καὶ νὰ ἀναδημοσιεύσῃ τὰ ἐσφαλμένα. διὸ οἱ φέροντες τὴν εὐθύνην τῶν γραφομένων διὰ τῆς ὑπογραφῆς των, ὀφείλουσι νὰ προσέχωσι πολὺ εἰς τὴν ἀκριβῆ ἀντιγραφὴν τῶν ἐπιγραφῶν, ἀπομιμούμενοι ἀκριβῶς καὶ τὸ σχῆμα τοῦ λίθου καὶ τὰ ἐπ' αὐτοῦ γράμματα, ὧν ἕκαστον πρέπει νὰ κῆται εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν ἔνθα καὶ ἐπὶ τοῦ λίθου. ἀνάγκη δὲ νὰ σημειῶνται καὶ αἱ διαστάσεις τοῦ λίθου· μῆκος, πλάτος, πάχος, κατὰ μέτρα γαλλικά, καὶ ἡ ποιότης αὐτοῦ, εἰ δυνατόν· ἀναγκαίως δὲ ἡ θέσις αὐτοῦ ἐν ᾗ εὑρέθη καὶ ἐν ᾗ κεῖται νῦν, ὅπως ὁ βουλόμενος ἐξελέγχῃ τὰ γεγραμμένα.

αἱ δὲ παρ' ἄλλων πεμπόμεναι εἰς τὸν ἐκδότην, πραγματεῖαι ὑποβάλλονται εἰς κρίσιν πρῶτον, γινομένην ὑπὸ ἐπιτροπῶν ὡρισμένων ὑπὸ τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑφορείας· ὥστε καὶ δι' αὐτὰς δὲν ἐνέχεται ὁ ἐκδότης.

ἐπιγραφὰς δὲ μόνον μετὰ τῶν εἰρημένων ἀνωτέρω ἀναγκαίων σημειώσεων εὐχαρίστως δημοσιεύει ὁ ἐκδότης, ὅταν μετὰ τοῦ ἀντιγράφου συναποστέλληται καὶ πανόμοιον ἐκ τοῦ λίθου ἔκμαγμα. τοῦτο δὲ γίνεται οὕτω· ἀφοῦ πρῶτον πλύνῃς καλῶς τὸν λίθον ἢ τὸ φέρον τὴν ἐπιγραφήν, ὅ τι δήποτε καὶ ἂν ᾖ νε, βρέχεις ἔπειτα καλῶς μὲ νηρὸν καὶ εὐθὺς ἐπιβάλλεις χάρτην τυπογραφικὸν τοῦτον ἐπιστρώνεις τότε καλῶς καὶ μὲ τὴν βούρτσαν τῶν φορεμάτων σι κτυπᾷς ἐπ' αὐτοῦ πανταχοῦ ὥστε νὰ εἰσχωρήσῃ ὁ χάρτης εἰς τὰ γράμματα· ἔπειτα τὸν ἀφίεις ἐπάνω οὕτως ἕως νὰ στεγνώσῃ. οὕτω δὲ ἔχεις θαυμάσιον ἀποτύπωμα τῆς ἐπιγραφῆς, εἰς ὃ δύνται νὰ βασισθῇ ὁ ἐκδότης εἰς κατασκευὴν τοῦ πίνακος.

ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰουνίου 1862.

ὁ ἐκδότης.
τῆς ἀρχαιολογικῆς ἐφημερίδος.

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНТУ ім. І. МЕЧНИКОВА